

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Disyembre 26, 2005
www.philippinerevolution.org

Patuloy na paigtingin ang mga taktikal na opensiba sa buong bansa at ibayong palakasin ang lahat ng rebolusyonaryong pwersa

Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas

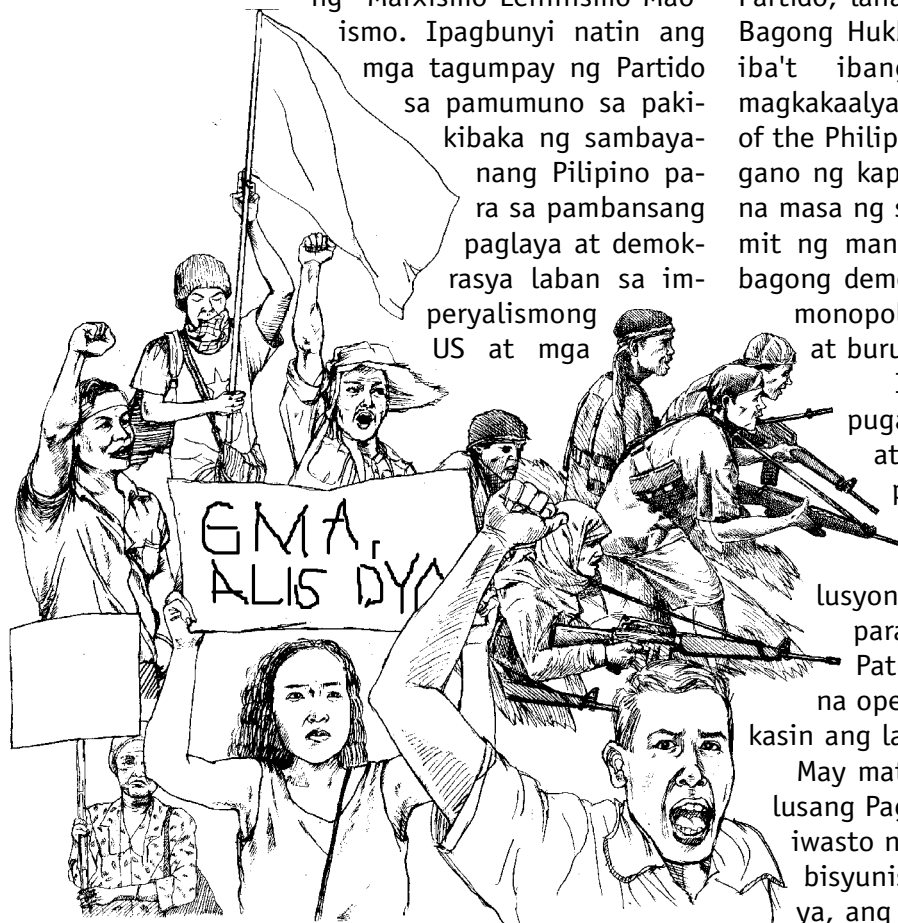
Buong kagalakan nating ipagdiwang ang ika-37 anibersaryo ng muling pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) sa gabay ng teorya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Ipagbunyi natin ang mga tagumpay ng Partido sa pamumuno sa pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang paglaya at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga

lokal na mapagsamantalang uring malalaking komprador at panginoong maylupa.

Batiin natin ang lahat ng kadre at kasapi ng ating Partido, lahat ng Pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan (BHB), lahat ng aktibista sa iba't ibang organisasyong masa, lahat ng magkakaalyadong pwersa sa National Democratic Front of the Philippines (NDFP), lahat ng tauhan ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at ang malawak na masa ng sambayanan sa pagpupunyagi at pagkakamit ng maniningning na tagumpay sa kasalukuyang bagong demokratikong rebolusyon laban sa dayuhang monopolyong kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukratang kapitalismo.

Igawad natin ang pinakamataas na pagpupugay sa ating mga rebolusyonaryong martir at parangalan natin sila sa kanilang buongpusong paglilingkod sa sambayanan, mataas na diwa ng pagsasakripisyo at lahat ng ambag nila sa pagsusulong ng rebolusyonaryong pakikibaka. Inspirasyon natin sila para magkamit ng papalaking mga tagumpay. Patuloy nating paigtingin ang mga taktikal na opensiba sa buong bansa at ibayo pang palakasin ang lahat ng rebolusyonaryong pwersa.

May matagalang bisa ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto sa pagpapalakas ng Partido. Naiwasto natin ang mga suhetibistang kamaliang rebisyunista, empirisista at dogmatiko sa ideolohiya, ang "Kaliwa" at Kanang oportunistang pagka-

Ang pinakamatinding sinalanta ng pandaigdigang krisis ng kapitalismo ay ang mayorya ng mga bansa na nakasalig sa pagluluwas ng hilaw na materyales, batbat ng depisit at baon sa utang.

kamali sa pulitika at ang mga pagkakamali ng burukratismo at ultra-demokrasya sa organisasyon. Mata-tag nating naitaguyod ang pang-ideolohiyang linya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Sumulong tayo alinsunod sa pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Napahigpit natin ang gagap sa prinsipyo ng demok-

ratikong sentralismo at sinunod ito sa pagbubuo ng organisasyon ng Partido.

Nasa katayuan tayo para samantalain ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at lokal na naghaharing sistema at pamunuan ang sambayanang Pilipino sa pakikibaka para sa pambansang paglaya at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na mapagsamantalang uring malalaking kumprador at panginoong maylupa. Nasa gitna tayo ngayon ng lumalaking kilusang masa para ibagsak ang rehimeng Arroyong suportado ng US. Sumusulong ang ligal na demokratikong kilusang masa. Gayundin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka na siyang pangunahing anyo ng pakikibaka para sa ganap na pagbabagsak ng naghaharing sistema.

Sinalanta ng krisis ng sobrang produksyon sa pangdaigdigang sistemang kapitalista ang mga pwersa ng

produksyon sa mga imperyalistang bansa at lalo't higit sa mga atrasadong bansa. Itinulak nito ang mga imperyalistang estado upang maging higit na mapandambong, mapanupil at agresibo. Kaya ang mamamayan ng daigdig ay natutulak at nauudyok na tumindig at lumaban.

Gayon na lamang ang inilalim at inilubha ng krisis ng naghaharing sistemang malakolonyal at malapyudal kaya lalong nagiging marahas ang mga kontradiksyon sa hanay ng mga reaksyunaryo. Hindi na makapaghari sa dating paraan ang mga reaksyunaryo habang ang mga nasa kapangyarihan at yaong wala ay nagbabantang gumamit ng armadong pwersa laban sa isa't isa. Pinaigting ng malawak na masa ng sambayanan at mga rebolusyonaryong pwersa ang lahat ng anyo ng pakikibaka para sa mga saligang reporma at rebolusyonaryong pagbabago.

Walang humpay na paglubha ng pandaigdigang sistemang kapitalista

Patuloy na lumulubha ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista. Nananatiling tigil ang ekonomya ng US at iba pang industriyalisadong kapitalistang bansa. Hindi pa nakababangon ang mga ito mula sa paghina ng ekonomya mula noong 2000. Taas-baba lamang ang tantos ng paglago ng mga ito, at minsa'y may pagsirit dulot ng mga salik na labas sa sustenidong pagtaas ng antas ng produksyong industriyal. Ang pinakamatinding sinalanta ng pandaigdigang krisis ng kapitalismo ay ang mayorya ng mga bansa na nakasalig sa pagluluwas ng hilaw na materyales, batbat ng depisit at baon sa utang. Hindi pa nakababangon ang mga bansa sa Southeast Asia mula sa krisis pang-ekonomya at pampinan-

sya noong 1997 na ibinunsod ng labis na suplay ng mala-manupaturang panreeksport at ng pribadong konstruksyon.

Tatlong bilyon o kalahati ng sangkatauhan ay nabubuhay sa US\$2 bawat araw. Ang higit na nakararaming mamamayan ng mundo ay nabubuhay sa sukdulang kahirapan, sa kabila ng katotohanang ang kahirapan sa buong mundo'y kayang wakasan sa pamamagitan ng umiiral na teknolohiya at kahit isang porsyento lamang ng pandaigdigang *gross domestic product*. Subalit sa ilalim ng pandaigdigang sistemang kapitalista, ang monopoliyong burgesya ay dapat makapiga ng supertubo mula sa anumang umiiral na antas ng produksyon at sirkulasyon ng mga kalakal, at mula

rin sa manipulasyon ng kapital sa pinansya. Kaya tuluy-tuloy na lumakip sa US\$3 trilyon ang panlabas na utang ng mga atrasadong bansa.

Ang mas mataas na teknolohiya ay nakapagpapataas sana sa panlipunang katangian ng produksyon. Subalit higit kailanman, tumitingkad ang pribadong katangian ng pag-angkin sa mga bunga ng paggawa sa ilalim ng neoliberal na patakaran ng imperyalismo. Sa ilalim ng patakarang ito, ang monopoliyong kapitalismo ay pinalalabas na "malayang kalakalan" at "malayang pamilihan" at ang mga monopoliyong kapitalista ay nagkakamal ng supertubo at nakaiipon ng kapital sa pamamagitan ng tahasang paggamit sa estado upang mapasa-

kanila ang mga rekursong pamproduksyon at pampinansya at mga kontrata ng estado at upang kalat sa ang kita at mga panlipunang benepisyo ng proletaryado at iba pang anakpawis.

Kaya bawat panahong lumilipas ay palala ang krisis ng sobrang produksyon. Natatambak ang imbentaryo ng mga produktong di mabili habang kumikipot ang pamilihan dulot ng pagbaba ng kakayahang bumili ng masang anakpawis. Mula huling bahagi ng dekada 1970, mayorya ng mga bansang nakasalig sa pagluluwas ng hilaw na materyales ay tinamaan na ng palagiang pandaigdigang krisis ng sobrang produksyon ng agrikultural at mineral na hilaw na materyales. Ang sobrang produksyong agrikultural sa mga industriyal na bansang kapitalista ay hindi lamang nagpapakitid sa pandaigdigang pamilihan ng mga agrikultural na eksport ng mga atrasadong bansa, kundi sumasakop pa sa kanilang mga lokal na pamilihan at sumasalanta sa kanilang agrikultura sa pamamagitan ng pagtatambak ng sobrang produkto. Ang mas episyenteng teknolohiya sa pagmimina ay nagreresulta din sa mas mababang empleyo sa mga minahan at sa labis na suplay ng mga mineral sa pandaigdigang pamilihan.

Ang papalubhang istagnasyon, depresyon at pagsahol ng ekonomya ng mga atrasadong bansa (na mas marami na ngayon dulot ng

pag-urong ng mga bansa sa dating bloke ng Soviet) at ang pagliit ng sahod at mga benepisyong panlipunan ng proletaryado sa mga industriyal na kapitalistang bansa ay magkasamang nagpakipot sa pandaigdigang pamilihan para sa mga industriyal na kalakal na pamproduksyon at pangkonsumo. Patuloy na pinalalaki ng mga nananalo sa monopolyo kapitalistang kompetisyon ang organikong komposisyon ng kapital (sa pamamagitan ng pagpapalaki sa pirming kapital na pampataas ng produktibidad at pagpapaliit naman sa di pirming kapital na pansahod).

Ang mga disbalanse sa ekonomya at ang pabagsak na tantos ng tubo sa kanilang mga bansa ay lalo pang nagtulak sa mga korporasyong multinasyunal na pumasok sa mga pamilihan sa ibayong dagat. Kaya nagtayo sila roon ng dagdag na mga planta para sa pag-aasembol ng sasakyan, kagamitang pambahay at ilang saligang produktong industriyal at para sa walang saysay ngunit matakaw-sa-paggawang pagproseso ng mga *semiconductor*, kasuotan, sapatos, laruan at iba pa sa maliliit na pagawaan sa China, India, Southeast Asia at iba pang lugar. Kagagawan ng monopolyong burgesya ang istagnasyon at paglala ng sarili nilang ekonomya, at kasunod nito'y ang paghahabol ng maksimum na tubo sa pamamagitan ng pagtatayo ng mga planta sa ibayong dagat. Subalit isinisisi nito sa mga atrasadong kliyenteng bansa ang pagkawala ng empleyo sa mga imperyalistang bansa at nang-uupat ito ng sobinismo at rasismo laban sa mga migranteng manggagawa na kalakha'y pumapasok sa pinakamababang uri ng trabaho.

Ginamit ng mga imperyalistang kapangyarihan ang kapital sa pinansya sa anyo ng mga tuwirang pamumuhunan at pautang upang mapunan ang mga depisit sa badyet at kalakalan ng mayorya ng mga

bansa, mapanatili ang karamihan sa kanila bilang tagaeksport ng hilaw na materyales at ang ilan bilang tagaeksport ng mga murang malamanupaktura at gawin silang alipin ng utang, na baon sa papalaking utang panlabas. Kalakhan ng super-tubong hinuhuthot ng mga imperyalistang kapangyarihan mula sa mga atrasadong bansa ay nasa anyo ng bayad-utang at tubo sa kalakalan, sa halip na kita sa pamumuhunan sa produksyong industriyal.

Kasabwat ng kanilang mga imperyalistang amo sa US at West Europe, patuloy na pinasasahol ng mga gubyrno ng malaking burgesyang kumprador sa East Europe at sa dating mga republikang Soviet sa Central Asia ang kanilang mga bansa sa larangan ng ekonomya, pulitika, kultura at moralidad. Naging malakolonyal at malapyudal na ang katangian ng mga bansang ito. Ikinagagalak ng mga gubyrno sa East Europe na sinaklaw sila ng European Union. Subalit ang mga bansa nila ay tambakan lamang ng sobrang produkto mula sa US at Western Europe. Ang tanging tuwiran at di tuwirang pamumuhunang nakukuha nila ay pampaandar lamang sa mga operasyong imperyalista-malaking kumprador at para sa pagpapahusay ng imprastruktura para sa mga ito.

Sa ilalim ng globalisasyon ng "malayang pamilihan," nag-ibayo ang pandarambong, pagkaatrasado at kahirapan sa mayorya ng mga bansa. Bumilis ang konsentrasyon at sentralisasyon kapwa ng kapital sa produksyon at sa pinansya sa mga pandaigdigang sentro ng kapitalismo (ang US, Japan at European Union). Mula noong dekada 1980, hinigop ng US ang kalakhan ng kapital mula sa ibayong dagat, laluna mula sa mga alyado nitong imperyalista at mga bansang prodyuser ng langis, kaya sa buong mundo ito na ang naging pinakamalaking mangungutang. Sa kasalukuyan,

Sa ilalim ng globalisasyon ng "malayang pamilihan," nag-ibayo ang pandarambong, pagkaatrasado at kahirapan sa mayorya ng mga bansa.

US\$8.5 trilyon ang panlabas na utang ng US. Ginamit ang utang na ito upang magbunsod ng ispekulasyong pinansyal sa mga sapi, bono at pagsasanib ng mga korporasyon, palobohin ang halaga ng mga pag-aari ng mga kumpanya at pondohan ang lumalaking depisit sa kalakalan bunsod ng maramihang importasyon ng mga produktong pangkonsumo (laluna mula sa Japan, South Korea, Taiwan at China).

Bago ang taong 2000, kung kailan nagsimulang bumagsak ang *stockmarket* ng US noong Marso at bumulusok ang produksyong industriyal noong Oktubre, ipinagmalaki ng US sa ilalim ng rehimeng Clinton ang pagkakatatag nito ng isang "bagong ekonomya" na walang implasyon sa kabila ng pagkakaroon ng todong empleyo at mataas na antas ng pagkonsumo dahil umano sa nangungunang papel nito sa produksyong *hi-tech*. Ipinangalandakan ang ekonomya ng US bilang "pangunahing motor" ng pandaigdigang paglago ng ekonomya at bilang "pinakahuling maaasahang pamilihan" sa harap ng istagnasyon ng Japan at Germany. Sa likod ng

kinang mula 1995-2000, ang ekonomya ng US ay tagibang na lumilikha ng sobrang produktong elektronik at ilan pang kalakal at kasabay nito'y nagpapahina ng kapasidad na lumikha at magbenta ng mas maraming klase ng manupakturang pangkonsumo sa pamamagitan ng pangungutang ng pang-angkat sa mga ito.

Ang biglang pagdausdos ng ekonomya ng US nong 2000 ay ibinadya ng krisis pampinansya sa Southeast Asia noong 1997. Ang mga iniluluwas na malamanupaktura ng Southeast Asia ay naipit ng mga eksport ng gayon ding mga produkto mula China. Ang kasagsagan ng pribadong konstruksyon na tinustusan ng mga pautang mula sa mga dayuhang bangkong komersyal ay naubusan na ng hangin dahil sa napakalaking sobrang kapasidad. Nag-uwian sa mga imperyalistang bansa ang ispekulatibong pamumuhunang *portfolio* sa rehiyon. Bumulusok ang mga lokal na salapi kontra sa dolyar ng US. Ang krisis ng Southeast Asia ay sinundan ng krisis sa South Korea, Brazil, Russia, Argentina at iba pang tinaguriang umuusbong na pamilihan.

Mula noon, ang paglago ng ekonomya ng US at iba pang imperyalistang bansa ay ginipit ng kumikipot na pandaigdigang pamilihan para sa mga kagamitang elektronik, kagamitang pambahay, sasakyan, bakal na pangkonstruksyon, mga eroplano at iba pa. Di hamak na mas napinsala ang ilang atrasadong bansang gumagawa ng mga pang-eksport na malamanupaktura. Subalit ang dumanas ng pinakamalubhang pinsala ay ang mayorya ng mga atrasadong bansang nakasalig sa pag-eksport ng hilaw na materyales. Pinahihirapan sila ng papalaking depisit sa badyet at kalakalan, bumibigat na pasanang utang at napupwersang magtaas ng buwis kahit bagsak ang ekonomya at bawasan pang lalo ang gastos, ma-

ging sa pinakasaligang mga serbi-syong panlipunan.

Sinamantala ng rehimeng Bush ang mga atake noong Setyembre 11, 2001 upang mang-upat ng gera sa ngalan ng "digma laban sa terorismo" at maglunsad ng gera laban sa Afghanistan at Iraq para ubusin ang nakaimbak na kagamitang militar at palitan ang mga ito sa pamamagitan ng pinag-ibayong produksyong pandigma. Tinatawag itong *military Keynesianism* na naglalayong pasikarin ang tigil na ekonomya ng US. Ito raw ang kinakailangang pansuhay sa nagpapatuloy na patakaran ng globalisasyon ng "malayang pamilihan." Kaugnay nito, pinalaki ng US ang taunang gastusing militar tungong US\$455 bilyon.

Hindi nagpapakasapat ang rehimeng Bush sa kagyat na layuning muling buhayin ang ekonomya ng US sa pamamagitan ng produksyong pandigma. Nagsisikap itong magtulak ng isang komprehensibong plano, ang "Project for a New American Century," na idinisenyo ng mga tinaguriang neokonserbatibo sa pagsusulong ng Pax Americana sa ika-21 siglo. Hangad nitong gamitin ang "buong hanay" ng kapangyarihan ng US, laluna ang *high-tech* na mga sandatang pandigma, upang maglunsad ng mga panansalang aksyon laban sa mga kaaway at karibal nito, aktwal man o potensyal, magpalawak ng teritoryong pang-ekonomya (mga mapagkukunan ng hilaw na materyales, pamilihan, mapaglalagakan ng puhunan at saklaw ng impluwensya) at palaganapin ang "malayang pamilihan" at ipataw ang "demokrasya."

Mabilis at masyado nang binabanat ng US ang sarili mula nang malansag ang mga rebisyunistang rehimen at bumagsak ang Soviet Union noong 1989-91. Napasobra ang galaw nito bilang nag-iisang *superpower*. Dalawang gerang agresyon na ang inilunsad nito la-

Hangad nitong gamitin ang "buong hanay" ng kapangyarihan ng US, laluna ang *high-tech* na mga sandatang pandigma, upang maglunsad ng mga panansalang aksyon laban sa mga kaaway at karibal nito, aktwal man o potensyal, magpalawak ng teritoryong pang-ekonomya at palaganapin ang "malayang pamilihan" at ipataw ang "demokrasya."

ban sa Iraq (huwag nang banggitin pa ang unilateral na gerang pang-himpapawid ng US kasabay ang mga pang-iipit sa ekonomya sa pagitan ng dalawang gerang ito) sa layuning agawin ang mayamang rekursong langis at magtayo ng mga base roon upang pahigpitin ang kontrol ng US sa buong Middle East. Sinulsulan nito ang pagwawatak-watak ng Yugoslavia upang ipataw ang kapangyarihan nito sa Balkans, salisihan ang Russia at makapagtayo ng mga base sa Eastern Europe at sa Mediterranean. Nagkaroon ito ng mga base at ng higit na akses sa rekursong langis sa Caspian Sea at Central Asia bunga ng pananalakay nito sa Balkans, Afghanistan at Iraq.

Subalit napakalinaw na masyado nang nababatak ng US ang sarili at nagpapamalas ito ng lahatang-panig na mga kahinaan sa pagkakasadlak nito sa kumunoy sa Iraq. Nagsusulong ng armadong paglaban ang samabayanang Iraqi, at nakapanlipol na sila ng mahigit 2,200 at nakasugat ng mahigit 20,000 tropang US. Napwersa nito ang US na gumastos ng mahigit US\$220 bilyon sa loob ng kulang sa tatlong taon. Ang pagpatay ng US sa mahigit 250,000 Iraqi ay nagpatibay lamang sa paglaban ng sambayanang Iraqi. Inilalantad ng paglabang ito ang mga kahinaan at bulnerabilidad ng imperyalistang kapangyarihan ng US.

Lalo lamang ipapahamak ng US ang sarili sa pananatili nito sa Iraq sa pamamagitan ng plano nitong magmantini doon ng napakalaking moog na embahada sa Baghdad at 14 na base militar. Haling ito sa premyong langis sa Iraq at buong Middle East. Sa pamamagitan ng kontrol sa Iraq, nais din nitong panatilihin ang paghaharing US-Zionist laban sa mamamayang Palestino at Arabo. Subalit natatali ito ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka ng sambayanang Iraqi at

napupwersang magbawas ng pansin sa mga lokal na suliraning panlipunan at sa mga rekisito ng pagmantini ng dominasyon nito sa napakarami pang bansa.

Sa pagsusulong ng kani-kani-lang interes, may mga mariing pagtutuol ang France, Germany, Russia at China laban sa US kaugnay ng ikalawang gerang agresyon laban sa Iraq. Kalaunan, ang mga di pagkakasundong ito ay natabunan habang sinasalakay at sinasakop ng US ang Iraq. Gayunman, ang usapin ng Iraq ay patuloy na gumugulo sa relasyon sa hanay ng magkakaalyadong imperyalista dahil sa garapal na kagustuhan ng US na solohin ang pakinabang ng gera. Anu't anuman, nagsisikap ang magkakaalyadong imperyalista na pagtugmang tugmain ang kanilang mga interes sa kapinsalaan ng Iraq at mamamayang Iraqi. Sa sobrang pagtutuong ng pansin sa Iraq, humihina ang US sa ibang bahagi ng mundo, kabilang ang East Asia at Latin America. Maging sa paligid ng Iraq, ang Syria at Iran ay nagpapamalas ng paninindigang palaban.

Nahihikayat ang paglaban ng mamamayan ng daigdig para sa pambansa at panlipunang paglaya, gayundin ang paggigiit ng mga bansa at gubyerno ng pambansang kasarinlan. Kinasusuklanan ngayon ng mamamayan ng daigdig ang US bilang Numero Unong kapangyarihang imperyalista at terorista dahil sa walang patumangga nitong pandarambong at panggegera. Kinukundena nila ang mga gubyerno ng US at ng UK sa pagsalakay at pagsakop sa Iraq batay sa gawagawang mga kadahilanan (kaugnay ng mga mapanlipol na sandata at ugnay sa Al Qaida). Kinamumuhian nila ang imperyalismong US sa pagsasangkalan nito sa atakeng 9-11 upang maglunsad ng sariling imperyalistang terorismo, palawakin ang monopolyong interes ng mga empresang multinasyunal nito at

Subalit napakalinaw na masyadong nababatak na ng US ang sarili at nagpapamalas ito ng lahatang-panig na mga kahinaan sa pagkakasadlak nito sa kumunoy sa Iraq.

mang-upat ng terorismo ng estado sa buong mundo.

Sa ngalan ng permanenteng "gera laban sa terorismo," isinabatas ng US ang USA Patriot Act upang supilin ang mga kalayaang sibil ng mamamayang Amerikano at manulsol ng jingoismo, rasismo at panatisismo sa relihiyon, laluna laban sa mamamayang Arabo at mga sumasampalataya sa Islam. Itinulak nito ang ibang bansa na mag-udyok ng isteryang "anti-terorista," magbalangkas ng mga batas para sa pasismo, palabasing "terorista" ang mga kilusan para sa pambansang paglaya at mga anti-imperyalistang lider at aktibista at pahintulutan ang mga pwersang militar at ahen-syang paniktik ng US na mandukot ng mga tao, tortyurin sila sa mga lihim na bilangguan at pahintulutan ang karagdagang mga istasyon para sa pag-eespiya at mga base militar sa kanilang mga teritoryo.

Galit na galit ang mamamayang Amerikano sa patakaran ni Bush na bawasan pa ang mga regular na trabaho, laki ng sahod, mga panlipunang benepisyong at serbisyo, at magtuon ng mga rekursong tungo sa *military-industrial complex* at sa makinaryang pandigma. Ikinagagalit nila na ang mga kabataang lalaki at babae mula sa uring manggagawa ay ipinadadala sa gera, na ang damubhalang mga rekursong estado ay ibinabaling sa produksyong pandigma, mga gerang agresyon at napa-

karaming ahensyang paniktik para maitayo ang isang estadong pulis (*police state*) sa US sa ngalan ng pambansang seguridad; gayong kung tutuusi'y wala o maliit na halaga lamang ang inilalaan para sa agarang pagkumpuni ng mga imprastruktura tulad ng mga dike sa New Orleans at pagtiyak sa kaligtasan ng mahihirap na mamamayan mula sa bagyong Katrina.

Ginagamit ng US ang Group of 8, ang OECD, ang IMF, World Bank, WTO, ang UN Security Council at mga alyansang multilateral at bilateral upang palawakin at patatagin ang paghahari nito sa iba't ibang panig ng mundo at kasabay nito'y imantini ang alyansa nito sa ibang imperyalistang kapangyarihan laban sa mamamayan ng daigdig. Subalit di maiiwasang magpabagubago ang hanayan ng mga imperyalistang kapangyarihan laban sa isa't isa kapag lalo pang lumubha ang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista, kapag humina ang US bunsod ng unilateralistang kapalaruan at sobrang pagbatak ng imperyal na saklaw nito, kapag nagkanihanila nang paninindigan at landas ng pagkilos ang iba't ibang imperyalistang kapangyarihan at ang maraming bansa at gubyerno, at kapag naagaw ng mga rebolusyonaryong pwersa ang inisyatiba upang magpalakas at sumulong.

Ang kompetisyon sa ekonomya at ribalan sa pulitika ng mga imperyalistang kapangyarihan ay malamang na umigting pa dahil unang-una'y sinisikap ng US na solohin ang mga biyaya ng gera. Inilantad ito ng mga kontradiksyon sa pagitan ng US, UK, France at Germany sa usapin ng pagsalakay sa Iraq noong 2003. Ang sobrang kasibaan ng US ay naghuhudyat sa ibang kapangyarihang imperyalista na pangalagaan ang sarili nilang interes at kumilos laban sa pagkaganid ng US. Tiyak na kikitid ang puwang para sa mahinahong pagbibigayan sa

hanay ng mga imperyalistang kapangyarihan sa gitna ng papalubhang krisis ng pandaigdigang sistemang kapitalista at sa harap ng paglawak at pag-iibayo ng mga rebolusyonaryong pakikibaka ng mamamayan at pagdami ng mga bansang naggigiit ng kanilang pambansang kasarinlan.

Sa kasalukuyan, tumitindi ang mga kontradiksyon sa pagitan ng US at iba pang imperyalistang kapangyarihan sa mga usapin sa ekonomya, pinansya, kalakalan, pulitika at militar. Nakikita ang mga ito sa mga usapang bilateral at multilateral. Sa ngayon, nareresolba pa ang mga hidwaang ito sa kapinsalaan ng mga atrasadong kliyenteng bansa. Ngunit kaalinsabay, ang ilang bansa ay naggigiit ng kanilang karapatan sa pambansang kasarinlan at kaunlaran. Sa kanilang reaksiyon sa labis na mga imposisyon ng mga imperyalista, napagtatanto nila ang kanilang halaga sa pandaigdigang sistemang kapitalista o nauudyok silang kumilos para ipagtanggol ang sariling pambansang interes. Sa kontekstong ito, nakikita nating nagbubuklod ang China, India, Pakistan, Brazil at mas maliliit na atrasadong bansa, laban sa mapagsamantala at mapang-aping mga imposisyon ng US at iba pang imperyalistang kapangyarihan.

Ang Democratic People's Republic of Korea, Cuba, Venezuela at Zimbabwe ay kabilang sa pinakamasusugid sa pagtatanggol ng kanilang pambansang kasarinlan at mga hangaring panlipunan. Ang China, Russia, Kazakhstan, Kyrgyzstan, Tajikistan at Uzbekistan ay yumuyukod sa US ngunit mapagbantay sa pagpasok nito sa Central Asia. Kaya nagsama-sama ang mga ito sa Shanghai Cooperation Organization. Nakikipagtulungan ang China at Russia sa US sa pinakamaraming posibleng usapin ngunit nagsisikap din silang pangalagaan ang kani-

Ang kompetisyon sa ekonomya at ribalan sa pulitika ng mga imperyalistang kapangyarihan ay malamang na umigting pa dahil unang-una'y sinisikap ng US na solohin ang mga biyaya ng gera.

lang pambansang interes. Gayon na lamang kalaki ang mga bansang ito na may signipikanteng dami ng industriya at armas nukleyar, kaya hindi sila basta madiktahan. Katunayan, kaya pa nga nilang magma-niobra at pag-away-awayin ang mga mas makapangyarihan at mas mayayamang bansa.

Ipinamamarali ng US na ang China ay isang malaking tagumpay sa kapitalistang pag-unlad at tinitingnan ito bilang potensyal na karibal, laluna sa East Asia. Ngunit ang turing lamang ng China sa sarili ay papaunlad o atrasadong bansa batay sa napakalaki nitong populasyon. Naisapribado na nito ang mga empresang industriyal na pag-aari ng estado at ang mga komunang agrikultural. Binago na ng dayuhang pamumuhunan ang direksyon ng ekonomya nito. May malaki itong panlabas na utang (US\$233.3 bilyon) kasabay ng paghawak nito ng malaking halaga ng mga bonong US. Bantog ang China sa napakalaki nitong eksport, kung saan mahigit 70% ay mga malamanupak-turang may mababang dagdag-halaga para sa mga konsyumer sa mga imperyalistang bansa. Subalit 60-80% ng halaga ng mga eksport ay produkto ng mga dayong kumpanyang nakabase sa China. Sampung porsyento ng populasyon ng China ay nabubuhay nang marangya habang 90% ay nagdarahop. Kabilang

sa pinakanagdarahop at di nasisiya-han ang mga manggagawang sinipa mula sa mga empresa ng estado at mga magsasaka. Kaya mahigit 74,000 nang sagupaan sa pagitan ng masa at mga awtoridad ang naganap mula noong nakaraang taon.

Anu't anuman, ang China ay naggigiit ng sariling pambansang interes kaugnay ng Taiwan at iba pang isyu. Sa ilang pagkakataon, tumindig ito laban sa US. Tinulungan nito ang US sa pagpapatawag ng mga kumperensya upang makipagnegosasyon sa Democratic People's Republic of Korea kaugnay ng mga sandatang nukleyar. Subalit hanggang ngayon ay matatag pang nakatitindig ang DPRK laban sa mga nukleyar na blakmeyl, banta ng pananalakay at dikta ng US. Nakita rin ng mga bansa sa ASEAN ang pangangailangang magkaroon ng relasyong pang-ekonomya at pangkalakalan sa China bilang pansalungat sa dominasyon ng US sa East Asia.

Tumitindig ang malawak na masa ng sambayanan laban sa imperyalismong US bilang Numero Uno nilang kaaway, gayundin laban sa iba pang imperyalistang kapangyarihan at mga papet na estado na pi-

Tumitindig ang malawak na masa ng sambayanan laban sa imperyalismong US bilang

Numero Uno nilang kaaway, gayundin laban sa iba pang imperyalistang kapangyarihan at mga papet na estado na pinakamahihigpit na alyado ng US sa pandaigdigang saklaw.

nakamahihigpit na alyado ng US sa pandaigdigang saklaw. Nagtatayo sila ng mga organisasyong masa batay sa interes na makauri, sektoral o multisektoral gayundin sa mga usaping tulad ng pambansa at panlipunang kalayaan, pag-unlad ng ekonomya, karapatang-tao, pagtutol sa gera, pagkakapantay-pantay ng mga lahi at kasarian, pangangalaga sa kalikasan at iba pa.

Kalahok sila sa mga kilusang may pambansa, panrehiyon at pandaigdigang saklaw. Sa ngayon, ang International League of People's Struggle ang pinakamalawak na progresibong kilusang masa, na nakatuon sa 18 mayor na mga usapin. Sa taglay nitong anti-imperyalistang katangian at mga layunin, matitinkad itong naiiba sa mga pormasyong repormista at *"civil society"*, kabilang ang World Social Forum na pinopondohan ng mga imperyalista, at nakatuon sa repormismo at pagpapahusay ng imperyalistang sistema. Namumukod ang mga demokratikong organisasyong masa sa Pilipinas sa pagpapaunlad ng mga relasyong bilateral at multilateral sa mga organisasyon ng mamamayan sa ibang bansa.

Batay sa pagkakaisang anti-imperyalista, nagpapaunlad ang Partido ng mga relasyon ng pagkakapantay-pantay, paggagalangan at pagtutulungan sa pinakamaraming posibleng partido komunista at partidong manggagawa. Sa sarili nitong

katayuan bilang pormasyong nagkakaisang prente at bilang kinatawan ng demokratikong gubyernong bayan, nagpapaunlad ang National Democratic Front of the Philippines ng mapagkaibigang relasyon at kooperasyon sa mga gubyerno sa ibang bansa, sa kanilang mga ahensya, mga institusyon at mga organisasyong di-panggubyerno (o mga NGO), mga kilusan para sa pambansang paglaya at iba pang rebolusyonaryong kilusan.

Aktibo ang Partido sa pakikipag-ugnayan at pakikipagtulungan sa mga partidong Marxista-Leninista-Maoista at mga progresibong organisasyong masa. Nabubuo ang mga ito sa iba't ibang bayan sa daigdig upang makibaka para sa pambansang kalayaan, demokrasya, sosyalismo at pandaigdigang kapayapaan laban sa imperyalismo at lahat ng reaksiyon. Nagsisikap silang palaganapin ang estratehikong li-nya ng matagalang digmang bayan bilang paraan ng paglaban at malalo'y paggapi sa mga imperyalista.

Lumalakas at sumusulong ang mga armadong rebolusyonaryong kilusan ng mamamayan para sa pambansa at panlipunang paglaya sa Iraq, Afghanistan, Colombia, India, Nepal, Pilipinas, Turkey at iba pang bansa. Darami pa ang mga ito habang lumulubha ang pandaigdigang krisis sa ekonomya at habang lalong nasasadlak ang US sa isa o ilang bansa at napupwersa itong luwagan ang kontrol sa daigdig.

Bulok na rehimen sa bulok na naghaharing sistema

Nasa palagiang krisis ang naghaharing malakolonyal at malapyudal na sistema sa Pilipinas. Ang aspetong malakolonyal ay tumutukoy sa di tuwirang paghahari ng imperyalismong US sa pamamagitan ng mga papet na upisyal, mula sa pambansang antas pababa. Ang aspetong malapyudal ay tumutukoy sa lokal na makauring paghahari ng malaking burgesyang komprador at uring panginoong maylupa.

Ang pang-aapi at pagsasamantala sa sambayanang Pilipino ng dayu-

hang monopolyong kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukratang kapitalismo ay nagreresulta sa tuluy-tuloy na proseso ng pagkabulok ng naghaharing sistema. Ang obhetibong kundisyon ay matabang lupa para sa pagbubuo ng mga suhetibong pwersa ng rebolusyon at pagpapakilos sa malawak na masa ng sambayanan.

Ang naghaharing pangkating Arroyo ang pangunahing papet ngayon ng imperyalismong US, ang pangunahing kinatawan ng lokal na mapagsamantalang uri at ang pangunahing tagapagtaguyod ng burukratang kapitalismo. Dahil nakakahon ito sa balangkas ng bulok na naghaharing sistema, anupa't bulok din ang pangkating Arroyo. Masugid nitong sinusunod ang mga pampulitika at pang-ekonomyang dikta ng US at ng lokal na mapagsamantalang mga uri upang hamakin at pahirapan ang bayan. Sa pamamagitan ng burukratikong korapsyon, lubos na nababayaran ang pagiging sunud-sunuran ng rehimen.

Sa ilalim ng dominasyon ng imperyalismong US, ang ekonomya ng Pilipinas ay napananatiling agraryo at malapyudal. Ang pangunahing pwersa ng produksyon nito ay ang mahigit 13 milyong ektarya ng lupang agrikultural at ang mga magsasaka na bumubuo ng 75% ng populasyon. Ang proletaryado ay humigit-kumulang 15% lamang ng populasyon (9% sa manupaktura at ang iba sa mga minahan, mga pampublikong yutilidad at iba pa). Ang industriya ay lubos na nakasalig sa imported na kagamitan, langis at iba pang sangkap. Ang kawalan ng pambansang industriyalisasyon at reporma sa lupa ay naglagay sa Pilipinas sa katayuang atrasado at laganap na kahirapan. Ang paglalabas-masok ng mga kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat na mula sa uring manggagawa, magsa-

Ang naghaharing pangkating Arroyo ang pangunahing papet ngayon ng imperyalismong US, ang pangunahing kinatawan ng lokal na mapagsamantalang uri at ang pangunahing tagapagtaguyod ng burukratang kapitalismo.

saka at petiburgesyang lunsod ay hindi bumabago sa batayang pagkakahati ng mga uri sa Pilipinas.

Sa ilalim ng patakarang globalisasyon ng "malayang pamilihan," binabalewala ng reaksyunaryong gubyerno ang panawagan ng bayan para sa reporma sa lupa at pambansang industriyalisasyon. Sinasamantala ng dayong monopolyong kapitalismo ang denasyunalisasyon ng ekonomya ng Pilipinas, pagsasapribado ng mga kumikitang pag-aari ng estado, liberalisasyon ng kalakalan at pamumuhunan, at deregulasyon ng proteksyon para sa masang anakpawis, kababaihan, mga bata at kalikasan. Iniurong na ng reaksyunaryong gubyerno ang huwad nitong reporma sa lupa at hayagan na nitong itinataguyod ang pribadong akumulasyon at konsentrasyon ng lupa. Ang mga *certificate of land ownership award* (CLOA), *certificate of land transfer* (CLT), *emancipation patent* (EP)ⁱ, at pamamahagi ng mga sapi sa mga korporasyong agrikultural ay basta na lamang ibinabasura o binibili nang mura.

Ang pambayad sa mga inaangkat na kalakal na pamproduksyon at pangkonsumo ay iniaasa ng Pilipinas sa kita sa pag-eeksport ng mga

pangunahing produktong agrikultural at mineral, sa remitans ng mga migranteng manggagawa at sa papalaking utang panlabas. Sa pag-aalis ng mga taripa alinsunod sa globalisasyon ng "malayang pamilihan," bukas na bukas ang Pilipinas sa pagtatambak ng mga sobrang produktong agrikultural mula sa ibang bansa, na lumulugi sa mga magsasaka at gumigiba sa pambansang seguridad sa pagkain. Bumabagsak din ang produksyon ng mga agrikultural na eksport dahil di nito kayang makipagkumpitensya sa mga produktong sinusubsidyuhang nang malaki ng mga imperyalistang bansa.

Ang halaga ng mga inaangkat na manupaktura ay tuluy-tuloy na tumataas relatibo sa mas mabilis na pagbagsak ng presyo ng mga pangunahing eksport ng Pilipinas, lalupa't may matagalang sobrang suplay ng mga produktong agrikultural at mineral sa pandaigdigang pamilihan. Kaya palaki nang palaki ang palagiang depisit sa kalakalan at humahantong ito sa walang kaparis na paglaki ng utang panlabas. Dahil napakalaki ng imported na sangkap at sadyang sobrang pagpepresyo (sa pamamagitan ng *transfer-pricing* at iba pang paraan), napakaliit ng kinikita sa pag-eeksport ng mga malamanupakturang may mababang dagdag-halaga. Lalo pa itong pinaliliit ng matagalang malakihang pagbagsak ng pamilihan para sa *semiconductors* (na pinagmumulan ng 75% ng kabuuang kita sa eksport) at iba pang malamanupaktura.

Aabot sa \$US8.5 bilyon ang kinita ng mahigit walong milyong kontraktwal na manggagawa sa ibayong dagat (halos 10% ng populasyon) at inaasahang kikita sila ng mahigit \$US10 bilyon sa susunod na taon. Daig pa nito ang netong kita mula sa pagrereeksport ng *semiconductors* at sa pag-eeks-

port ng mga pangunahing produktong agrikultural. Gayunman, kalahian nito ay ginagasta sa pag-aangkat ng mga produktong pangkonsumo. Kaya mabilis na lumalaki ang depisit sa kalakalan at pabigat nang pabigat ang panlabas na utang. Ang upisyal na nakatalang utang panlabas ay US\$56.047 bilyon, hindi pa kabilang yaong itinuturing pang bahagi ng kabuuang reserbang dolyar. Mas mabibigat na ang mga kundisyon ng mga bagong utang at kulang na kulang itong ipambayad sa utang. Sa paglilit ng mga pumapasok na pondong dayuhan, mabilis na pinalaki ng reaksyunaryong guberno ang lokal na pampublikong utang tungong mahigit P3 trilyon upang abonohan ang depisit sa badyet.

Lahat-lahat, ang kabuuang utang publiko ay mahigit nang P6 trilyon. Noong nakaraang taon, ginasta ng reaksyunaryong guberno sa pagbabayad ng utang publiko ang 81% ng nakolektang buwis. Ngayong taon, inaasahang 94% ang gagastusin nito. Walang dudang bangkrap ngayon ang guberno. Subalit patuloy na gumagasta nang palugi ang guberno sa mga proyektong pang-imprastrukturang batbat ng katiwalian at sa pagmamantine sa militar at pulisya. Mas maliit ang pondong nakalaan sa mga serbisyong panlipunan tulad ng edukasyon, kalusugan at pabahay sa kalunsuran.

Dinaragdagan ang pasanang buwis sa kalagayang bagsak ang ekonomya. Pinalawak ang saklaw ng *value-added tax* (VAT) at itinaas ito nang 20%. Makikita ang depresyon ng ekonomya hindi sa mga upisyal na datos kundi sa mataas na tantos ng disempleyo, patuloy na tanggalaan sa trabaho at pagsasara ng mga pabrika, papalubog na tunay na kita ng masang anakpawis at panggitnang uri, ang napakataas na presyo ng mga batayang bilihin dahil

sa kakulangan ng suplay at mas mataas na gastos sa importasyon, walang katapusang pagtaas ng presyo ng langis at mas mataas na singil sa papasahol na serbisyo ng mga kumpanya sa utilidad publiko (laluna sa kuryente, tubig at transportasyon). Ang pagdami ng mga pulubi at batang lansangan sa kalunsuran at ang napakalaking bilang ng mga manggagawang bukid at mga walang permanenteng hanapbuhay sa kanayunan ay salamin ng lumulubhang kahirapan.

Laganap ang diskuntento at ligalig sa lipunan. Sa pagpuprotesta laban sa mga mapang-api at mapagsamantalang patakaran at paggigiit ng kanilang mga panawagang multisektoral at sektoral, tinitiyak ng mga manggagawa, maralitang tagalunsod, magsasaka, mangingisda, kababaihan, kabataan, mga kawani ng pamahalaan, propesyunal at mga taong-simbahan na napananatiling mapayapa ang kanilang mga rali. Subalit arogante itong si-

Kaya palaki nang palaki ang paglilang depisit sa kalakalan at humahantong ito sa walang katulad sa nakaraan na paglaki ng utang panlabas. Dahil napakalaki ng imported na sangkap at sadyang sobrang pagpepresyo (sa pamamagitan ng transfer pricing at iba pang paraan), napakaliit ng kinikita sa pag-eeksport ng mga malamanu-pakturang may mababang dagdag-halaga.

nasalubong ng rehimeng Arroyo sa pag-uutos sa militar at pulisya na takutin at atakehin ang mamamayang gumagamit sa kanilang karapatang magpahayag at magtipon. Marahas na binubuwag at minamasaker ang mga demonstrador katulad ng sa Hacienda Luisita. Pinagti-bay at ipinatupad ng rehimen ang patakarang "*calibrated preemptive response*" na nagagamit ng militar at pulisya upang arbitraryong mandahas batay sa simpleng pagpapalagay at pagsansala.

Sa gabay ng US, pinlano ng rehimeng Arroyo ang Bantay Laya noong 2001 bilang limang-taong kampanya ng pambansang opensi-ba, katulad ng Lambat Bitag I, II at III, sa layuning durugin ang rebolusyonaryong kilusan mula 2002 hanggang 2006. Mula 2002, ang mga pwersang militar at pwersang makilos ng pulisya ay nagkonsentra sa ilang larangang gerilya, gumamit ng mga *special operation team* para sa saywar at paniktik, at gumawa ng iba't ibang karahasan laban sa mamamayan, kabilang ang pangi-ngidnap, panonortyur, pananal-beyds, panununog, pangungulimbat, pambobomba, panganganyon at pwersahang pagpapalikas, sa bigong pagtatangkang durugin ang rebolusyonaryong kilusan. Ang lawak at tindi ng mga paglabag sa karapatang-tao ay maihalalintulad sa pinakamasasahol na paglabag sa ilalim ng pasistang rehimeng Marcos.

Upang pagtakpan ang pananatugutan nito sa mga patakarang nagbunsod ng labis na paghihirap at pagdurusa ng bayan, sinisisi ng rehimen ang mga rebolusyonaryong pwersa gayundin ang mga patriyotiko at progresibong ligal na organisasyong masa at grupong *party-list* sa pagdalas ng mga martsa at kilos protesta. Pinakamasama sa lahat, gumagamit ang rehimen ng mga *death squad* at mga espesyal

na operatibang militar at pulis upang mandukot, manortyur at pumatay ng mga inaakala nitong susing lider o tagapagtanggol ng kilusang masa. Kabilang sa mga biktima ang mga pari, pastor at iba pang taong-simbahan, mga aktibistang maka-karapatang-tao, mga abugado, mamamahayag, mga lider manggagawa, mga kasapi ng progresibong *party-list* at mga lider ng masang manggagawa, magsasaka, kababaihan at kabataan.

Ang nag-iibayong mga paglabag sa karapatang-tao kapwa sa kalunsuran at kanayunan ay ineenganyo ng patakarang “digma laban sa terorismo” ng US na masugid na sinusunod ng rehimeng Arroyo. Mismong si Arroyo at ang kanyang *cabinet oversight committee on internal security* (COCIS) ang nagdidi-rihe sa sistematikong pandarahas sa mga pwersang patriyotiko at progresibo at nagpapalakas ng loob at nagbibigay-proteksyon sa mga lumalabag sa karapatang-tao mula sa antas ng mga punong heneral hanggang sa mga *death squad* at mga mamamatay-taong sakay ng motorsiklo o kotse.

Kinasusuklaman ng malawak na masa ng sambayanan ang rehimeng Arroyo sa labis na pangangayupapa nito sa imperyalismong US, sa labis na katiwalian, kalupitan at kasinungalingan at sa pandaraya nito sa eleksyong presidensyal noong 2004. Iginigiit nila ang pagbabagsak sa rehimen. Kaya mula Hunyo 2005, umusbong ang isang malawak na nagkakaisang prente ng mga konserbatibong partidong anti-Arroyo, ligal na demokratikong kilusang masa at mga seksyong anti-Arroyo ng militar at pulisya upang alisin sa poder ang naghaharirang pangkating Arroyo.

Mabilis na lumala ang krisis sa pulitika ng naghaharing sistema mula nang lumitaw ang matibay na ebidensya na nakipagsabwatan si Arroyo sa Commission on Elections,

laluna sa isang komisioner nito, at ilang matataas na upisyal militar, upang ayusin ang bilangan ng boto pabor sa kanya at baligtarin ang lamang ng boto para sa yumaong si Fernando Poe, pangunahin na sa Visayas at Mindanao. Ang magkaugnay na isyu ng pandaraya sa halalan at di lehitimong paghahari ay nagpasiklab sa masidhing galit ng bayan at gumatong sa mga nadayang partidong oposisyon at mga natalong kandidato. Sa loob ng Armed Forces of the Philippines (AFP) at Philippine National Police (PNP), signipikanteng bilang ng mga upisyal at nakabababang tauhan ang galit sa mabilis na promosyon ng mga maka-Arroyong upisyal na kilalang korap, lumalabag sa karapatang-tao at sangkot sa pandaraya sa eleksyon.

Nagbubuklod laban sa naghaharirang pangkating Arroyo (Lakas-CMD) ang mga konserbatibong partido pulitikal, mga koalisyon at kilusang pinamumunuan ni dating presidente Joseph Estrada (Partido ng Masang Pilipino), ang balo ng dinayang kandidato sa pagkapanungulo na si Fernando Poe (Koalisyon ng Nagkakaisang Pilipino), sina Panfilo Lacson (Pwersa ng Masa at Be Not Afraid Movement), Eddie Villanueva (Bangon Pilipinas Movement), Senador Aquilino Pimentel (PDP-Laban) at Jejomar Binay (United Opposition). Naglalayon silang palitan ang pangkating Arroyo ng isang transisyunal na konseho sa pamamagitan ng kombinasyon ng pag-aalsang bayan at pag-aalis ng suportang militar at pulis sa rehimen.

Pinakikilos ni dating presidente Corazon Aquino ang kanyang mga tagasunod sa pulitika at mga kaibigan sa hanay ng mga obispo ng simbahang Katoliko, mga samahang negosyante at mga grupong militar. Sa kabiguang mahikayat si bise presidente Noli de Castro na talikuran na si Arroyo, nais ngayon ni Aquino

at kanyang mga tagasuporta (kabilang ang isang mayor na bahagi ng mga “sosyal demokrata”) na maupo bilang presidente si Senate President Franklin Drilon (pinuno ng pinakamalaking paksyon ng Partido Liberal). Isinusulong naman ni dating senador Loren Legarda ang kanyang protestang elektoral laban kay de Castro.

Hayagang sumusuporta kay Arroyo ang mga partido ng koalisyong Lakas-CMD. Subalit mas sumasalig siya ngayon sa kanyang maliit na partido (Kabalikat ng Mamamayang Pilipino o KAMPI) at sa mga pinagkakatiwalaan niya sa gubyrno. Tinalikuran at kinundena na siya ng ilang myembro ng kanyang gabinete at ni Senate President Franklin Drilon na dati niyang tagasuporta. Sumusuporta kay Arroyo sina dating presidente Fidel Ramos at House Speaker Jose de Venecia laban sa oposisyon ngunit kasabay nito’y lantaran nilang pinapayuhan si Arroyo na bumaba mula sa pagkapresidente sa kalagitnaan ng 2006 sa pamamagitan ng pag-amyenda sa konstitusyon na magbibigay-daan sa paglipat sa parlamentaryong anyo ng pamahalaan.

Ang panukalang pulungin ang Kongreso bilang “*constituent assembly*” na babago sa konstitu-

Pinakamasama sa lahat, gumagamit ang rehimen ng mga *death squad* at mga espesyal na operatibang militar at pulis upang mandukot, manortyur at pumatay ng mga inaakala nitong susing lider o tagapagtanggol ng kilusang masa.

syong 1987 ng GRP ay ginagamit upang hadlangan ang malawak na panawagang patalsikin ang rehimeng Arroyo. Kaya binuo ni Arroyo ang tinaguriang *consultative commission*, na kinabibilangan ng kanyang mga tuta, upang maghanda ng mga panukalang pagbabago sa konstitusyon. Isinumite na ng komisyon ang mga mungkahi nito, kabilang ang pagpapanatili sa presidente upang pangasiwaan ang interim na punong ministro hanggang 2010, pagpapaliban sa eleksiyong 2007 upang palawigin ang panunungkulan ng lahat ng halal na upisyal, paglusaw sa Senado sa pamamagitan ng pagpapaloob ng mga senador sa parlamentong *unicameral* at pagtatanggal sa lahat ng pambansang restriksyon sa dayuhang pamumuhunan.

May matitibay na palatandaang tutol ang Senado sa pagpapatawag ng *constituent assembly*. Sa pananaw ng malawak na masa ng sambayanan at ng malawak na nagkakaisang prente, ang buong panukalang baguhin ang konstitusyon ay hindi lamang maniobra upang iwasan ang pagbagsak ng rehimen, kundi para palawakin pa nga ang kapangyarihan ng presidente at bigyan ng karagdagang pribilehiyo ang mga monopolyong empresa at mga pwersang militar ng US. Nagpahayag ng pagkagulat si dating presidente Ramos sa mungkahing kanselahin ang eleksyon sa 2007. Tiwala naman ang isa pang lider ng Lakas-CMD, si Speaker Jose de Venecia, na maisasagasa ng rehimeng Arroyo ang mga panukalang amyenda sa pamamagitan ng *constituent assembly*.

Nag-iilusyon at nagyayabang pa nga ang rehimeng Arroyo na mapananatili nito ang *chain of command* sa loob ng militar at pulisya. Ito ay dahil pinahihintulutan ng rehimen ang mga paborito nito sa mga nakatataas na antas na mangurakot, lumabag sa karapatang-tao at kahit

magtaguyod o magpatakbo ng mga kriminal na sindikato. Subalit mayorya ng mga aktibo at retiradong tauhan ng militar at pulisya ay suklam sa korapsyon ng rehimen at sa kabiguan nitong tumupad sa pangako noong 2001 na itaas ang kanilang mga sweldo at pensyon. Galit na galit sila sa katotohanang ang pinagbilhan ng mga kampo militar at kumbersyon ng mga base militar ng US ay nadagdag sa yaman ni dating presidente Fidel Ramos at ninanakaw maging ang kanilang pondong inimpok at badyet na nakalaan sa kanilang pagkain, damit, sapatos at iba pa.

Minamaliit ng rehimen ang malalim na diskuntento at disgusto dito ng mga ordinaryong tauhan ng militar at pulisya. Ginagamit nito ang AFP at PNP upang atakehin ang ligal na demokratikong kilusang masa sa kalunsuran at ang rebolusyonaryong kilusan sa kanayunan. Malinaw na ito ay paraan upang ang mga upisyal at tauhan ng AFP ay gawing abala at panatilihing tapat sa rehimen. Subalit doble ang disgusto ng mga upisyal at sundalo ng AFP na nasa larangan dahil sa kahirapang pang-ekonomya na dinaranas ng kanilang mga pamilya at kakulangan ng suplay at mga rasyon. Kaya mabilis na lumalaki ang mga grupong anti-Arroyo sa loob ng militar at pulisya. Naliligalig ang mga tauhan ng AFP at PNP. Nahahati sila sa tatlong grupo: ang mga loyalistang maka-Arroyo, ang mga reaksyunaryong anti-Arroyo sa hanay ng mga nakatataas na upisyal at ang mga progresibong anti-Arroyo sa hanay ng mga nakababatang upisyal.

Ang grupo ng mga anti-Arroyong reaksyunaryong upisyal ay binubuo sa kalakhan ng mga nakatataas na upisyal at retiradong mga heneral na maka-US at di nagnanais na baguhin ang naghaharing sistema. Iba't ibang grupo ang binuo nila. Bawat isa'y karaniwang pina-

Subalit mayorya ng mga aktibo at retiradong tauhan ng militar at pulisya ay suklam sa korapsyon ng rehimen at sa kabiguan nitong tumupad sa pangako noong 2001 na itataas ang kanilang mga sweldo at pensyon.

mumunuan ng isang retiradong upisyal. Pinakakilala sa mga ito ang mga grupong pinamumunuan nina Gen. Fortunato Abat, Commodore Appari, Gen. Panfilo Lacson at Col. Billy Bibit. Pinamumunuan ni General Abat ang Coalition for National Salvation at nagtangka na siyang tumipon ng suportang popular at militar sa pamamagitan ng pagpoproklama ng sarili niyang gubyerno. Subalit di pa siya gaanong epektibo kumpara noong buuin at pamunuan niya ang FORCES na matagumpay na nanawagan ng pag-aalis ng suportang militar kay Estrada noong 2000 at 2001.

Ang anti-Arroyong grupo ng mga progresibong upisyal ay binubuo sa kalakhan ng mga nakababatang upisyal na nagnanais magtaguyod ng patriyotiko at progresibong pusisyon at nagnanais ng mga batayang repormang demokratiko. Sumusumpa silang itataguyod ang pamumunong sibilyan katulad niyong mga nag-alis ng suportang militar sa mga rehimeng Marcos at Estrada noong 1986 at 2001. Aktibo silang nagsisikap na makipagalyansa sa mga ligal na demokratikong pwersa at naghahangad na gumanap ng mayor na papel sa malawak na nagkakaisang prente sa pamamagitan ng pangunguna sa pag-aalis ng suportang militar at

pulis sa rehimen o pag-aresto sa mga susing personahe ng naghaharing pangkating Arroyo. Bukas sila sa tigil-putukan at alyansa sa pagitan ng GRP, AFP at PNP sa isang panig at ng PKP, BHB at NDFP sa kabilang panig, oras na maitayo ang isang rebolusyonaryong mamamahaling konseho. Sila ang positibong bunga ng ligalig sa loob ng AFP at PNP.

Sinasamantala ng US ang desperadong sitwasyong pang-ekonomya at pampulitika ng rehimeng Arroyo. Tuluy-tuloy nitong pinepresyur ang rehimen na lalong mangayupapa sa mga dikta ng IMF, World Bank at WTO at ng multinasyunal na mga kumpanya at bangko ng US at isulong pa ang linya ng palaging "gera laban sa terorismo," itaguyod ang tuluy-tuloy na presensyang militar ng US at palawakin ang mga pasilidad militar ng US sa bansa, at maghasik ng mga kampanya ng panunupil laban sa mga rebolusyonaryong pwersa ng mamamayan, kabilang ang Bangsamoro. Paminsan-minsa'y pinalalabas ng rehimeng Arroyo na ang pinagtutunan ng "gera laban sa terorismo" ay ang Abu Sayyaf na likha ng CIA at ang iba pang kaugnay na grupo. Katunayan, determinado itong madaliin ang pagkakaroon ng "anti-te-

roristang" batas para sugpuin ang mga rebolusyonaryong pwersa ng mamamayan, kabilang ang Bangsamoro, ang mga pagtutol, ang ligal na oposisyon at ang malawak na masa ng sambayanan.

Nakipagsabwatan ang rehimeng Arroyo sa US sa paglalagay ng PKP/BHB at ng punong konsultant sa pulitika ng NDFP sa "listahan ng mga terorista," sa pagpapaigting ng mga kampanyang panunupil laban sa rebolusyonaryong kilusan at sa pagpaslang sa daan-daang lider at aktibista ng mga progresibong grupong *party-list* at mga organisasyong masa sa antas rehiyon, probinsya at lokal. Katuwang ng pangunahing layuning wasakin sa paraang militar ang rebolusyonaryong kilusan ang layunin ng rehimeng US-Arroyo na itulak ang NDFP na sumuko sa GRP at gawing negosasyon sa pagpapasuko ang negosasyong pangkapayapaan ng GRP at NDFP. Walang ginawa ang COCIS at ang Office of the Presidential Adviser on the Peace Process kundi paralisahin ang negosasyong pangkapayapaan ng GRP at NDFP at umasa sa pagkadurog o pagsuko ng rebolusyonaryong kilusan.

Sa kabila ng pag-iral ng Joint Monitoring Committee, garapal na nilapastangan ng rehimeng Arroyo ang Comprehensive Agreement on Respect for Human Rights and International Humanitarian Law (CARHRIHL) sa pagpapatindi nito ng mga paglabag sa karapatangtao. Hindi nito inaaksyunan ang mga reklamo laban sa militar, pulis at di-regular na armadong tauhan ng GRP kaugnay ng mga paglabag sa karapatangtao. Sa pagsasampa nito ng mga karaniwang kasong kriminal at maging ng mga kaso ng terorismo laban sa mga rebolusyonaryo, nilalabag nito ang doktrinang Hernandez hinggil sa mga kasong pulitikal. Ninakaw nito ang salaping pambayad-pinsala sa mga biktima ng paglabag sa karapatang-

tao sa ilalim ng rehimeng Marcos at, sa paraang kunwa'y pamamahagi ng libreng abono, ginamit iyon sa pamimili ng boto noong eleksiyong 2004. Hangga't nananatili sa poder ang naghaharing pangkating Arroyo, hindi aabot ang usapang pangkapayapaan ng GRP at NDFP sa pagharap sa mga ugat ng armadong tunggalian at pagbubuo ng mga kasunduan sa mga saligang repormang panlipunan, pang-ekonomya at pampulitika.

Lubhang karumaldumal ang intensyon ng rehimeng Arroyo laban sa mamamayang Pilipino. Itinutulak nito ang *anti-terrorism bill* upang supilin ang lahat ng paglaban sa mga patakaran nitong antinasyunal at anti-mamamayan, tangkaing durugin ang mga rebolusyonaryong pwersa (kabilang yaong sa Bangsamoro) at magpataw ng pasistang diktadura sa mamamayan nang hindi na kailangan pang magdeklara ng batas militar o *emergency rule*. Nariryan ang hamon sa mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa na sagupain ang reaksyunaryong estado sa isang buhay-at-kamatayang pakikibaka kung saan wala nang anumang puwang para sa negosasyong pangkapayapaan. Gamit ang kapangyarihang pandiktador, inaasahan ng rehimen na mababago ang konstitusyong 1987 ng GRP upang lalong palabnawin o burahin ang mga probisyon kaugnay ng proteksyon sa mga kalayaang sibil, mga pambansang restriksyon sa dayuhang pamumuhunan at pagbabawal ng mga dayong base militar, tropa at mapanlipol na sandatang sa teritoryo ng Pilipinas.

Nabubuo mula pa noong Hunyo 2005 ang malawak na nagkaka-isang prente ng mga ligal na pwersa ng kilusang pambansademokratiko, mga anti-Arroyong konserbatibong partido pulitikal, koalisyon at kilusan at mga anti-Arroyong kumand at yunit ng

Ang anti-Arroyong grupo ng mga progresibong opisyal ay binubuo sa kalakhan ng

mga nakabababang opisyal na nagnanais magtaguyod ng patriyotiko at progresibong pusisyon at nagnanais ng mga batayang repormang demokratiko.

Sumisigaw ang malawak na masa ng sambayanan hindi lamang para sa pagpapataksik sa rehimeng Arroyo kundi para sa pagbabagsak ng buong naghaharing sistema.

militar at pulisya. May potensyal itong magpataksik sa rehimeng Arroyo bago mangalahati ang 2006. Mapatataksik ang rehimen oras na gawin ng nabanggit na tatlong mayor na bahagi ng malawak na nagkakaisang prente ang lahat ng kanilang makakaya sa pagpapakilos ng kani-kanilang pwersa at pagkokoordina ng kabuuang lakas para sa mapagpasyang sandali.

Hinog na ang kalagayan para

mapabagsak ang rehimeng Arroyo. Lalo pa itong iinam sa mga susunod na linggo at buwan. Sumisigaw ang malawak na masa ng sambayanan hindi lamang para sa pagpapataksik sa rehimeng Arroyo kundi para sa pagbabagsak ng buong naghaharing sistema. Subalit may mga yug-to pang daraanan bago magtagumpay ang bagong demokratikong rebolusyong bayan sa pagbabagsak ng buong naghaharing sistema.

Alinsunod sa rebolusyonaryong misyon nito, inatasan ng PKP ang Bagong Hukbong Bayan na paigtingin ang pakikidigmang gerilya sa pambansang saklaw at alinsunod sa papalawak at papalalim na baseng masa. Nananawagan din ito sa mga rebolusyonaryong pwersa ng Bangsamoro na paigtingin ang kanilang armadong pakikibaka, habang ang mga pwersa ng kaaway ay napupwersa ng BHB na pumakat nang manipis sa buong kapuluan. Nilalayon ng mga taktikal na opensiba ng BHB na palakasin ang armadong

rebolusyon at pahinain ang rehimeng Arroyo. Pinakamainam na ito ang mga ito laban sa mga mak-Arroyong elemento ng militar at pulisya at sa pinakamasasahol na lumalabag sa karapatang-tao.

Sa loob ng malawak na nagkakaisang prente, posibleng pagkaisahan ang mga kaayusan at paraan kung paano maiiwasang magkasagupa ang BHB at ang mga anti-Arroyong seksyon o yunit ng AFP at PNP, at kung paano sila magkokoordina at magtutulongan laban sa rehimeng Arroyo. Sa naaakmang panahon, bukas ang Partido na hayagang pumaloob sa isang alyansang kabibilangan ng mga anti-Arroyong pwersang militar at pulis hindi lamang sa layuning patalsikin ang rehimeng Arroyo kundi para rin ituloy ang usapang pangkapayapaan ng GRP at NDFP at hawanin ang daan tungo sa mga saligang repormang pambansa at demokratiko at sa makatarungan at matagalang kapayapaan.

Kalagayan at mga nakamit ng Partido

Bunga ng Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto (IDKP), taun-tao'y lumalakas ang Partido sa lahatang-panig na paraan. Nagkamit tayo ng maniningning na tagumpay sa gawaing pang-ideolohiya, pampulitika at pang-organisasyon. Ang mga ito ay naglatag ng matibay na tuntungan para matupad ang ating kasalukuyang Tatlong Taong Plano. Ang Planong ito ay nagbunga ng mga makabuluhang tagumpay at pinalawig hanggang 2006 upang magkamit ng mas malalaki pang resulta.

Mataas ang antas ng rebolusyonaryong kamalayan ng kasapian ng Partido dahil pinag-aaralan at inilalapat nila ang pang-ideolohiyang liunya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo sa kanilang rebolusyonaryong praktika. Napalaganap ng Partido

ang Marxista-Leninistang paninindigan, pananaw at pamamaraan laban sa suhetibismo, kabilang ang empirisismo, rebisyunismo at dogmatismo. Nagawa ito ng Partido sa pamamagitan ng diyalektiko-materyalistang pagsusuri sa kasaysayan at kasalukuyang kalagayan, dagdag na panlipunang pagsisiyasat, mga paglalagom ng rebolusyonaryong gawain at paglilinaw ng mga tungkulin. Ang mga kadre at kasapi ng Partido ay nagsasagawa ng teoretikong edukasyon, pag-aaral sa mga dokumento ng pagwawasto, pag-uulat at pagsusuri sa resulta ng panlipunang pagsisiyasat at panapanahon at napapanahong pagtata sa ebalwasyon ng gawain.

Bawat kasapi ng Partido ay dumaraan sa batayang kurso upang matutunan ang mga saligang prin-

sipyo ng Marxismo-Leninismo-Maoismo habang inilalapat sa Programa para sa Demokratikong Rebolusyong Bayan, sa Saligang Batas ng Partido, sa Lipunan at Rebolusyong Pilipino at iba pang mahahalagang dokumento ng Partido. Ang mga kadre ay nag-aaral ng kursong intermedya upang masapol ang mga turo ni Kasamang Mao Zedong kaugnay ng rebolusyong Pilipino at iba pang rebolusyon para sa paghahambing. Ang mga kadre mula antas prubinsya pataas ay nag-aaral ng abanteng kurso upang magkaroon ng kumprehensibo at malalim na pag-unawa sa mga dakilang turong komunista ukol sa pilosopiya, ekonomyang pampulitika, estratehiya at taktika, at internasyunal na kilusang komunista.

Tinitiyak ng mga pormal na kur-

song pag-aaral na antas-antas na naitataas ng mga kadre at kasapi ng Partido ang kanilang rebolusyonaryong kamalayan. Ngunit bukod sa mga pormal na kurso, hinihikayat din silang basahin at pag-aralan ang mga akdang Marxista-Leninista at kaugnay na mga babasahin kaakibat ng kasalukuyang mga usapin sa loob at labas ng Partido at ng Pilipinas at kaakibat ng kasalukuyang gawain at mga problema sa kaniyang organo o yunit ng Partido. Naririyang at nakasasapat ang mga aklat at artikulo para pag-aralan at basahin. Ang mga materyales para sa pag-aaral, pantulong sa pagtuturo at mga silabus ay iniangkop sa mga kasamang mula sa uring manggagawa at magsasaka at may kahi-naan sa pagbabasa.

Sa proseso ng IDKP at matapos ito, nagluwal ng maraming materyales sa pag-aaral ang Komite Sentral at nakabababang mga organo at yunit ng Partido, gayundin ang mga idinaos na kumperensya sa iba't ibang larangan ng gawain. Ang mga ito ay nagmula sa mga paglalagom at pagsusuri sa karanasan. Mayaman itong kaban ng kaalaman para matukoy ang ating mga tagumpay, kamalian at mga kabiguan at para gumabay sa atin sa mas puspusang paggawa at pakikibaka, pangingibabaw sa mga kamalian at pagkukulang at pagkakamit ng mas maiinam at mas malalaking resulta. Isang nagpapatuloy na tungkulin ang paglalagom at pagsusuri ng ating mga karanasan.

Matalas na naipakita ng Partido ang petiburges na makauring batayan ng mga suhetibistang kamalian na naging talamak sa loob ng Partido noong dekada 1980 at hanggang ilunsad ng Komite Sentral ang IDKP noong 1992. Nais noong madaliin ng mga suhetibistang petiburges ang tagumpay ng rebolusyon at nag-imbento o nambaluktot sila ng mga datos upang suportahan ang

kanilang pangangarap. Iginiit nila na bunsod ng malaking-kumprador na operasyon ng pasistang rehimeng Marcos na pinondohan ng imperyalista, industriyalisado at urbanisado na raw ang bansa sa antas na nagpawalang-saysay na sa estratehikong linya ng matagalang digmang bayan.

Ginawang modelo o padron ng mga dogmatista ang pag-aalsang bayang pinamunuan ng petiburgesya laban sa awtokratikong rehimeng Somoza sa Nicaragua at buong-kahibangan nilang isinisi sa linya ng matagalang digmang bayan ang umano'y pagkaantala ng tagumpay ng rebolusyon. Bunga ng kanilang pagpapadulus-dalos, nagdulot sila ng malubhang pinsala sa rebolusyonaryong kilusan at nakagawa pa ng malulubhang krimen laban sa Partido at mamamayan. Nagpanukala naman ang mga empirisista na alisin ang proletaryong pamumuno sa pambansang nagkakaisang prente at pasanin ang mga burges na lider bilang madaling paraan nila para maluklok sa kapangyarihan. Nagkanlong sila sa mga NGO na pinopondohan ng mga dayuhan. At nahulog sila sa impluwensya ng Gorbachovismo at iba pang anti-komunistang petiburges na takbo ng pag-iisip.

Nagkamit ang Partido ng tagumpay sa ideolohiya sa pagbaka at paggapi sa mga tunguhing dogmatista at empirisista sa loob ng Partido at sa pagtataguyod sa adhikain ng syentipikong sosyalismo at pagkundena sa modernong rebisyunismo mula kay Khrushchov at kay Brezhnev hanggang kay Gorbachov. Matagumpay din itong nakitunggal sa sarisaring anti-proletaryo at petiburges na takbo ng pag-iisip na dala ng mga ayaw magwastong suhetibista at oportunista na noong una'y nagtangkang atakehin at wasakin ang Partido mula sa loob at kalaunan mula sa labas nang

**Nagkamit tayo
ng manining-
ning na tagum-
pay sa gawaing
pang-ideolohiya,
pampulitika at pang-orga-
nisasyon.**

hayagan na silang maging masusugid na anti-komunista. Kabilang sa mga tunguhing ito ang garapal na liberalismong burges, Trotskyismo, Gorbachovismo at sosyal demokrasya.

Nagpapatuloy ang proseso ng pagsasanib ng teorya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo sa kongkretong kalagayan ng Pilipinas. Sanay at makaranasan ang mga kadre at kasapi ng Partido sa pagsusuri sa kalagayang internasyunal, pambansa at lokal. Lagi silang nagsisinop sa panlipunang pagsisiyasat upang matuto mula sa masang manggagawa at magsasaka, maging malapit at umugat nang husto sa kanila. Malalim ang paninindigan nilang paglingkuran ang sambayanan at ubos-kaya nilang isinusulong ang rebolusyon. Nagtataya at nagtatasa sila ng mga gawain, nagsusuri ng mga positibo at negatibong aspeto, humahalaw ng mga aral at nagsasagawa ng pagpuna at pagpuna-sasarili upang iwasto ang mga kamalian at paghusayin ang kanilang gawa.

Buong-kapasyahang isinusulong ng Partido ang pangkalahatang li-nya ng demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa malakolonyal at malapyudal na naghahar-ang sistema ng malaking burgesyang kumprador at uring pangino-ong maylupa na sunud-sunuran sa imperyalismong US. Ang namumunong pwersa ng rebolusyon ay ang uring manggagawa at ang Partido

ang abanteng destakamento nito. Ang kalakhang pwersa ay ang uring magsasaka na bumubuo ng mayorya sa Pilipinas at ang kahilingan nila para sa lupa ang pangunahing nilalaman ng rebolusyon.

Ang paggigiit ng sambayanang Pilipino ng pambansang kalayaan ay hindi maihihiwalay sa demokratikong paggigiit ng reporma sa lupa. Kapwa ganap na matutupad ang mga kahilingang ito sa pamamagitan lamang ng paglulunsad ng armadong pakikibaka at pagpapabagsak sa naghaharing sistema. Oras na maagaw ng mamamayan ang kapangyarihang pampulitika, kumpleto na sa saligan ang demokratikong rebolusyong bayan. Lubos nang mapatutupad ang mga burges-demokratikong reporma ngunit kaalinsabay ay sisimulan na ang sosyalistang rebolusyon batay sa pamumuno ng uring manggagawa sa demokratikong estadong bayan at nasyunalisasyon ng mga estratehikong industriya at ng buong ekonomya.

Sa pamamagitan ng IDKP, ganap na nagapi ng Partido ang mga “Kaliwa” at Kanang oportunistang linyang salungat sa linya ng demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Pinuna at itinakwil na ng Partido ang mga “Kaliwang” oportunistang linya tulad ng padalusdalos at adbenturistang linya ng “stratehikong kontra-opensiba” at insureksiyong “Red Area-White Area” (RAWA). Kinundena rin nito at hinusgahang krimen ang mga pagpatay at pagmamalupit na ginawa sa Partido at mamamayan sa ngalan ng mga kampanyang anti-impiltrasyon. Pinuna at itinakwil na nito ang “Kanang oportunistang” linya ng pagpapailalim sa burgesya ng mga rebolusyonaryong pwersa at masa at pagkalulong sa repormismo sa loob ng naghaharing sistema.

Masigasig na isinasanib ng Partido ang pagtatayo ng Bagong Huk-

bong Bayan sa pagsusulong ng reporma sa lupa at pagtatayo ng baseng masa. Lumalakas at sumusulong ang BHB dahil ito ay malalim na nakaugat sa masang magsasaka at manggagawang bukid at kumu-kuha ng lakas sa kanila. Ang mga magsasaka at manggagawang bukid ay umaanib at sumusuporta sa hukbong bayan dahil ito ang sandata nila para matiyak ang tagumpay ng kasalukuyang antas ng reporma sa lupa at ng rebolusyong agraryo sa kalaunan. Ang mga pagsulong sa armadong pakikibaka at reporma sa lupa ay nakakawing sa pagtatayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa ng manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, aktibistang pangkultura at mga bata.

Kumikilos ang BHB sa mahigit 100 larangang gerilya na binubuo ng mga baseng gerilya at mas malalakas na sonang gerilya. Mas maliit kaysa dati ang bilang ng mga larangang gerilya dahil sa pagsasanib para sa konsolidasyon ng ilang magkakanugnog na larangang gerilya, at dahil sa konsentradong atake at pansamantalang pag-okupa ng kaaway sa ilan pa sa ilalim ng kaniilang Oplan Bantay Laya. Ang mga larangang gerilya ay nasa tuluytuloy na proseso ng pagpapalawak at pagpapatatag sa gabay ng mga kadre ng Partido sa mga yunit ng BHB at sa lokalidad. Ang karaniwang armadong lakas ng BHB sa bawat larangang gerilya ay 75 hanggang 120 pultaym na mandirigmang armado ng malalakas na riple.

Dagdag sa mga yunit gerilya ang mga yunit milisyang nagsisilbing lokal na pwersang pulis at mga yunit sa pagtatanggol sa sarili ng mga organisasyong masa. Libu-libo ang pultaym na Pulang mandirigma sa buong bansa, ilampung libo ang kasapi ng milisya at ilandaang libo ang kasapi ng mga yunit sa pagtatanggol-sa-sarili. Ang mga lara-

ngang gerilya ay sumasaklaw ng milyun-milyong mamamayan sa humigit-kumulang 750 ng kabuuang 1,500 munisipalidad. Sila ay nasa 70 ng kabuuang 79 na prubinsya.

Ang BHB ay kasalukuyang naglulunsad ng malaganap at masinsing pakikidigmang gerilya alinsunod sa papalawak at papalalim na baseng masa. Pinauunlad ngayon ang gitnang bahagi ng yugto ng estratehikong depensiba ng matagalang digmang bayan. Mula Setyembre 13, nakapaglunsad ang BHB ng mahigit 200 taktikal na opensiba sa buong bansa. Nagresulta ito sa pagkakasamsam ng makabuluhang bilang ng malalakas na riple at nakapagdulot ng daan-daang kaswalti (kapwa napatay at nasugatan) sa kaaway. Kabilang sa mga opensiba ang mga ambus, reyde, pang-aaresto at isnayping. Ang mga layunin ay kinabilangan ng pag-agaw ng armas, pagpaparusa, paghadlang at pagharas sa kaaway. Depende sa target at layunin, ang mga opensibang ito ay pleksibleng inilulunsad ng mga kumpanya, pinalaking platoon, platoon, iskward at tim alinsun-

Buong-kapasyang isinusulong ng Partido ang pangkalahatang linya ng demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan laban sa malakolonyal at malapyudal na naghaharing sistema ng malaking burgesyang kumprador at uring panginoong maylupa na sunud-sunuran sa imperyalismong US.

**Kumikilos ang
BHB sa mahi-
git 100 lara-
ngang gerilya
na binubuo ng
mga baseng
gerilya at mas malalawak
na sonang gerilya.**

nod sa plano o mga alituntunin.

Pinaiigting ng BHB ang mga taktikal na opensiba upang makapagpalakas sa pamamagitan ng pagsamsam ng armas mula sa kaaway at ibayo pang mapahina at maihiwalay ang rehimeng Arroyo. Pinarurusahan nito ang pinakamasasahol na lumalabag sa karapatang-tao at nandarambong. Pinupwersa rin nito ang kaaway na lumagay sa dependsibong pusisyon at maghati-hati ng mga pwersa sa pagbabantay sa kanilang mga nakapirming pusisyon, linya ng suplay at transportasyon, mahahalagang instalasyon, imbakan at empresa. Kaalinsabay, nag-aalok ang BHB ng pakikipagkaibigan at pakikipagalyansa sa mga upisyal at yunit ng AFP at PNP na kontra sa rehimeng Arroyo at nagnanais lumahok sa malawak na nagkakaisang prente laban dito.

Naagaw ng BHB ang inisyatiba mula sa kaaway sa pamamagitan ng pagpapaigting ng mga taktikal na opensiba. Sinasamantala nito ang katotohanang mas maraming lantad na mahihinang bahagi ang AFP kaysa BHB. Sa katunayan, kailanma't naisin ay makapagrereyd o makapananambang ang BHB ng mahihinang bahagi ng kaaway tulad ng Citizens Armed Forces Geographical Unit (CAFGU), mga istasyon ng pulisya, maliliit na detachment, linya ng suplay at transportasyon at instalasyon ng Philippine Army at

iba pa. Napangingibabawan ng BHB ang sariling mga kahinaan sa pamamagitan ng pag-agaw sa inisyatiba at pagtiyak na hindi magagamit ng kaaway sa bentahe nito ang mga pamamaraan tulad ng pagkontrol ng malalaking yunit sa mga laylayan at impiltrasyon ng maliliit na yunit (SOT at *ranger teams*) at anupamang mayroon sila, tulad ng malalakas na armas at saganang bala, superyor na sasakyan (panlupa o panghimpapawid) at mga bagong kagamitan, tulad ng *night vision goggles, tracker, cellphone, armor vest* at iba pa.

Sa pamamagitan ng pag-agaw sa inisyatiba at pagpapaigting ng mga taktikal na opensiba, naharap ng Partido at BHB ang malaon nang problema ng konserbatismo: ang palagiang pag-iwas sa mga pwersang militar ng kaaway, pag-asikaso lamang sa gawaing masa at pagwawalambahala sa pangangailangang maglunsad ng mga taktikal na opensiba upang maisulong ang armadong rebolusyon. Naharap din ng Partido at BHB ang problema ng gerilyaismo o kaisipang rebeldeng lagalog: ang palagiang magkakahiwalay na pagkilos ng mga sandatahang tim o iskwad pampropaganda at pagwawalambahala sa pangangailangang magplano sa antas ng rehiyon, prubinsya at larangang gerilya at magkonsentra ng platun, pinalaking platun o kumpanya upang makapagsagawa ng opensibong operasyon.

Upang mapagting ang mga taktikal na opensiba sa saklaw ng buong bansa at samakatwid sa saklaw din ng mga rehiyon at prubinsya, ang mga kinauukulang namumunong komite ng Partido at kumand ng BHB ay nangangalap ng sapat na impormasyon hinggil sa lakas at pakat ng mga pwersa ng kaaway, nagtatasa sa mga kalakasan at rekurso ng BHB at nagpaplano ng mga taktikal na opensiba. Mula sa nakatata-

as hanggang sa nakabababang antas ng pagdedesisyon at pagpaplano, nagagawang partikular ang planong relatibong pangkalahatan. Sa kanilang operasyunal na antas, taglay ng mga pang-opensibang yunit ng BHB ang kinakailangang paniktik at pagrekonisans, at ang sapat na kinakailangang mga tauhan at kagamitan para masorpresa at madaig ang mga target na kaaway.

Sa pagsusulong ng rebolusyong armadong pakikibaka, ang inilulunsad lamang ng BHB ay ang mga opensibong operasyon o labang kaya nitong ipanalò, gamit ang superyor na pwersa at sorpresa sa taktikal na antas. Hindi ito bulag na nakikipagsapalaran. Sumasalig ito sa suportang masa, sapat na datos paniktik at napapanahong pagrerekonisans. Binibigyang-prayoridad nito ang pagsamsam at pag-iipon ng armas at bala. Habang nagpapaigting ng mga taktikal na opensiba, nasisira o nabibigo ng BHB ang opensibong kampanya ng kaaway, nailalagay ang kaaway sa dependsibong pusisyon at nabubukusan ang malalawak na puwang para sa gawaing masa. Tinitiyak nito na naisasagawa ang reporma sa lupa at pagtatayo ng baseng masa.

Makapagkokonsentra ang mga pwersa ng kaaway saan mang erya ano mang oras at maookupa nila ito nang madalian o matagalan. Ngunit taglay ng BHB ang pleksibilidad na gamitin ang mga taktika ng pagtitipon upang magsagawa ng sariling mga opensiba laban sa mahihinang bahagi ng kaaway, ang mga taktika ng pagpapalipat-lipat o pag-iwas sa konsentrasyon ng lakas ng kaaway at ang mga taktika ng paghihiwalay upang magpropaganda at maggawaing masa.

Sa ilalim ng Bantay Laya, hindi kailanman nagawa ng kaaway na umokupa ng mahigit 10% ng kasalukuyang mga larangang gerilya dahil kapos sila sa tauhan at rekurso

at dahil ginagawa silang bulag at bingi ng mamamayan at mga rebolusyonaryong pwersa. Kaya, sa di kukulangin sa 90% ng mga larangang gerilya, malayang nakapagpapaunlad ang mga rebolusyonaryong pwersa. Ngayong sinasagpang ng BHB ang inisyatiba at pinaigting ang mga taktikal na open-siba sa buong bansa, ang kaaway ay natutuliro at dumudugo sa napakaraming sugat.

Pinupukaw, inoorganisa at pinakikilos ng BHB ang masang magsasaka para magpatupad ng reporma sa lupa. Sa pangkalahatan, minimum ang ipinatutupad na reporma. Naglalaman ito ng pagpapababa ng upa sa lupa, pagkontrol sa interes sa pautang, pagpapataas ng sahod ng manggagawang bukid, pagpapainam ng presyo ng mga produkto ng magsasaka at pagpapaunlad ng produksyong agrikultural at mga dagdag na pagkakakitaan. Gayunman, may mga ginagawang hakbang upang maisauli ang mga lupang inagaw sa magsasaka sa pamamagitan ng tahasang pangangamkam o pagpapawalambisa ng mga *emancipation patent, certificate of land transfer, certificate of land ownership award* at kasunduan sa pamamahagi ng mga sapi.

Ang mabilis pa ring paraan ng

Sa pagsusulong ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka, ang inilulunsad lamang ng BHB ay ang mga opensibang operasyon o labang kaya nitong ipanalo, gamit ang superyor na pwersa at sorpresa sa taktikal na antas.

pagtatayo ng organo ng lokal na guberno at pagtitipon ng suportang masa ay ang komiteng pangorganisa ng baryo na hinirang ng Partido sa loob ng kinauukulang yunit ng BHB. Ngunit sa tamang panahon, ang ganap na pag-unlad ng mga lokal na organisasyong masa ng manggagawa, magsasaka, kababaihan, kabataan, aktibistang pangkultura at mga bata mula sa antas ng mga komite at grupong pangorganisa ng mamamayan ang hahawan ng daan para makapaghalal ng komiteng rebolusyonaryo ng baryo (KRB) ang mga kinatawan ng mga organisasyong masa o ang buong baryo, depende sa kalagayang panseguridad. Katuwang ng KRB ang mga subkomite sa organisasyon, edukasyon, kalusugan, reporma sa lupa at produksyon, depensa, arbitrasyon at kultura at suportado ito ng mga organisasyong masa.

Bilang abanteng destakamento ng namumunong uri, patuloy ang Partido sa pagbubuo ng nagkakaisang prente sa pamamagitan ng pagtatayo ng anda-andanang mga alyansa. Una ang saligang alyansa ng masang manggagawa at magsasaka. Pangalawa ang progresibong alyansa ng masang anakpawis at petiburgesyang lunsod. Pangatlo ang patriyotikong alyansa ng mga progresibong pwersa at pambansang burgesya. Pang-apat ang malawak na nagkakaisang prente ng mga patriyotikong pwersa at mga bahagi ng mga uring reaksyunaryo laban sa pinakamasasahol na reaksyunaryo na siyang nagdadala ng katangian at papel bilang kaaway.

Matibay ang saligang alyansa ng uring manggagawa at magsasaka. Matagumpay ang Partido sa pamumuno sa mga pakikibakang masa ng uring manggagawa at sa pagbubuo ng ugnay ng uring manggagawa sa Bagong Hukbong Bayan at sa kilusang magsasaka. Ang progresibong alyansa ng masang anakpawis at

petiburgesyang lunsod ay pinakamahusay na naipakikita ng National Democratic Front of the Philippines. May kumprehensibo itong hanay ng 17 rebolusyonaryong pormasyon. Matatag ang patriyotikong alyansa pangunahin na dahil sa saligang alyansa at progresibong alyansa, sa kabila ng mahinang katayuan sa ekonomya at mabuway na paninindigang pampulitika ng pambansang burgesya.

Kitang-kitang lumalakas ang malawak na nagkakaisang prente laban sa rehimeng Arroyo. Binubuo ito ng mga ligal na pwersa ng pambansa-demokratikong kilusan, mga partido ng oposisyong burges at mga naliliwanagang upisyal ng mga pwersang militar at pulis ng kaaway. Kumikilos ito upang ibagsak ang rehimen katulad ng ginawa nito sa pasistang rehimeng Marcos noong 1986 at sa tiwaling rehimeng Estrada noong 2001. Ang naturang mga rehimen ay kapwa ibinagsak ng kumbinasyon ng di armadong pag-aalsang bayan at pag-aalis ng suportang militar at pulis.

Hangad ng malawak na nagkakaisang prente ng mga pwersang anti-Arroyo na ibagsak ang rehimen sa madaling panahon. Gayon din ang hangad ng Partido. Subalit ang rehimeng Arroyo ay kinakampihan at sinusuportahan pa rin ng US, mayorya ng mga obispo at karamihan ng mga grupong negosyante. Nakapagpapakana pa ang rehimen at sinasamantala nito ang panahon para magmaniobra at mangunypit sa kapangyarihan. Ngunit lalo lamang nitong susulsulan ang poot ng mamamayan. Ang paglawig ng pananatili ng rehimen ay nagbibigay sa BHB ng panahon at pagkakataong ipahayag at bigyang-katuparan ang sigaw ng bayan para sa rebolusyonaryong pagbabago sa pamamagitan ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka.

Napukaw, naorganisa at napaki-

los ng ligal na pakikibakang masa at ng rebolusyonaryong armadong pakikibaka ang malawak na masa ng sambayanan para sa pambansang kalayaan at demokrasya laban sa US at mga lokal na nagsasamantalang uri. Sistematikong nagrerekrut ang Partido ng mga kasapi mula sa hanay ng mga aktibistang masa at sinasanay sila bilang mga rebolusyonaryong mandirigmang proletaryo. Ang kasapian ng Partido ay lumakinang ilampung libo nitong mga nagdaang taon.

Napalaki natin ang kasapian ng Partido sa buong bansa at napalalim ang ating pagkakaugat sa hanay ng masang anakpawis na manggagawa at magsasaka. Nagrerekrut tayo ng mga kasapi mula sa hanay ng mga nakapag-aral na kabataan (na kalakha'y nagmumula sa petiburgesyang lunsod) upang pakinabangan ang kanilang propesyunal at teknikal na kasanayan at mapagpanibagonghubog sila bilang mga proletaryong rebolusyonaryo at mapaglingkod sila sa sambayanan. Pulu-pulutong na ng mga manggagawa at nakapag-aral na kabataan ang naipakat mula sa kalunsuran upang magserbisyo sa BHB at sa kanayunan. Mabilis silang umuunlad upang maging mga proletaryong rebolusyonaryo sa pamamagitan ng tuwirang paglahok sa armadong pakikibaka at gawaing masasa sa kanayunan.

Ang Saligang Batas ng Partido at mga kaugnay na desisyon ng Partido ay nagsasaad ng tiyak na mga

**Ang mabilis pa
ring paraan
ng pagtatayo
ng organo ng
lokal na guberno
at pagtitipon ng
suportang masa ay ang
komiteng pang-organisa
ng baryo na hinirang ng
Partido sa loob ng kinauu-
kulang yunit ng BHB.**

patakaran sa rekrutment, pagbubuo ng mga sangay at pagtatayo ng mga namumunong organo. Itinatayo ang mga sangay at grupo ng Partido sa batayang antas: sa mga unyon ng manggagawa, linya ng transportasyon, plantasyon, baryo, paaralan, organisasyong masa, samahang propesyunal, institusyon at batayang yunit ng BHB.

Itinataguyod ng Partido ang prinsipyo ng demokratikong sentralismo. Nangangahulugan ito ng sentralisadong pamumunong nakabatay sa demokrasya at demokrasyang ginagabayan ng sentralisadong pamumuno. May kalayaang magpahayag ng mga ideya, pananaw at opinyon kaugnay ng mga usapin bago at habang gumagawa ng desisyon sa bawat antas at sa pagitan ng mga antas. Subalit oras na mapagti-bay, ang isang desisyon ay dapat sundin ng bawat kasapi ng Partido.

Kailangan ang disiplina ng bakal upang maituon ang kapasyahan at lakas sa pagsusulong ng adhikain ng bayan laban sa kaaway. Gayunman, bawat kasapi ng Partido ay may karapatan ding magreserba ng opinyon at humiling sa kinaaukulanang responsableng organo ng re-konsiderasyon sa isang desisyon batay sa pagababago ng kalagayan.

Pinangangalagaan natin kapwa ang demokrasya at disiplina sa loob ng Partido. Pinuna at itinakwil natin ang burukratismo at kumandismo. Kinatatampukan ito ng makaisangpanig na pagdidikta mula itaas pababa nang walang demokratikong talakayan sa bawat antas at sa pagitan ng nakatatasa at nakabababang antas. Pinuna at itinakwil din natin ang ultra-demokrasya at liberalismo. Umuuk-ok ito sa disiplina ng dapat taglayin ng mga rebolusyonaryong lumalaban sa mapangyarihang kaaway. Kasing-mapaminsala ito ng burukratismo sa rebolusyonaryong adhikain.

Dahil naiwasto na ng IDKP ang mga kamaliang pang-organisasyon at napatalsik na ang pinakamasasahol na elementong nagpalaganap ng kumandismo o di kaya'y anarkiya, napalawak ng Partido ang organisasyunal na lakas nito batay sa paglaki ng rebolusyonaryong kilusang masa. Mahusay itong nagabayan at napagpanibagong-sigla ng mga kadre at kasapi ng Partido na binigyang-inspirasyon at pinatnubayan ng IDKP.

Mahigpit na mga panlabang tungkulin ng Partido

Hinihikayat ng Komite Sentral ng Partido Komunista ng Pilipinas ang kasapian ng Partido na tupdin ang mga target na itinakda ng Tatlong-Taong Plano. Dapat nating patuloy na palakasin ang Partido alinsunod sa pang-ideolohiyang linya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Dapat nating isulong ang demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan. Dapat nating palawakin at patatagin ang organisasyon ng Partido alinsunod sa prinsipyo ng

demokratikong sentralismo.

Dapat mulat na gamitin nating gabay sa ating rebolusyonaryong praktika ang mga turo nina Marx, Engels, Lenin, Stalin at Mao. Dapat nating gagapin ang kaugnayan ng mga ito sa mga akda at desisyon ng Komite Sentral, mga nakabababang organo at ng partikular nating mga yunit. Dapat ipaliwanag ng mga kadre ng Partido ang kalagayan at mga hakbangin ng Partido sa pamamagitan ng paglalahad ng pinakamai-

nam na posibleng gawin upang isulong ang rebolusyong Pilipino.

Dapat nating pabilisin ang Marxista-Leninista-Maoistang edukasyon ng papalaking bilang ng mga kasapi ng Partido. Mapupunan natin ang kasalukuyang bilang ng mga instruktur sa pamamagitan ng pagpapaunlad ng karagdagang mga instruktur mula sa mga nakatapos ng isang kurso, maging sa batayan, intermedya o abanteng kurso. Ma-aari nating pagkumbinahin ang mga makaranasan at mga baguhang instruktur. Dapat maging laganap ang mga aklat, artikulo at iba pang materyales sa pag-aaral upang mabigyang-pagkakataon ang mga yunit at indibidwal na kasapi ng Partido na makapagbasa at makapag-aral batay sa kanilang pangangailangan, interes at kumpas.

Dapat nating patuloy na pag-aralan ang mga dokumento ng IDKP. Kailanma't kailangan, dapat nating balik-aralan ang mga dokumento nito upang di natin makaligtaan ang mahahalagang nilalaman ng mga iyon. Dapat nating ilaan ang lahat ng kinakailangang panahon upang pag-aralan ang kasalukuyang mga paglalagom at desisyon ng mga nakatataas na organo at mga kumperensya ukol sa mga gawain at usapin. Sa ating mga yunit, dapat nating tasahin ang ating gawain, tukuyin ang mga nakamit, kamalian at pagkukulang at magsagawa ng pagpuna at pagpuna-sa-sarili upang mapahusay ang paggawa at estilo ng paggawa.

Dapat nating labanan nang mas puspusan ang imperyalismong US at mga lokal na nagsasamantalang uri. Ipinapataw nila ngayon sa sambayanang Pilipino ang pinakamalupit na mga anyo ng pang-aapi at pagsasamantala. Sinalanta ng patakarang globalisasyon ng "malayang pamilihan" ang ekonomya nang walang kaparis sa nakaraan. At isinasangkalan ang tinaguriang

gera laban sa terorismo para ipataw sa mamamayan ang terorismo ng estado at bigyang-katwiran ang interbensiyong militar ng US. Higit kailanman, kailangang pamunuan ng PKP bilang rebolusyonaryong partido ng proletaryado ang demokratikong rebolusyong bayan sa pamamagitan ng matagalang digmang bayan.

Dapat patuloy na maglunsad ang BHB ng mga taktikal na opensiba sa buong bansa. Dapat tayong manamsam ng armas sa kaaway at magbuo ng marami pang armadong yunit upang palakasin ang ating hukbo. Sa antas pambansa, rehiyon, prubinsya at larangang gerilya, ang kinauukulang namumunong komite ng Partido at kumand ng BHB ay dapat mangalap ng lahat ng mahahalagang impormasyon hinggil sa mga pwersang militar, pulis at iregular ng kaaway, magtasa sa kakayahan ng ating mga pwersa at magplano ng mga opensiba para makapanlipol ng mga yunit ng kaaway. Dapat nating patuloy na bakahin ang konserbatismo at gerilyaismo. Dapat ibayo pa nating itayo ang BHB bilang panlabang pwersa ng sambayanan para ipagtagumpay ang rebolusyon.

Dapat nating pahinain ang rehimeng Arroyo at dapat tayong mag-ambag sa pagbabagsak nito sa pamamagitan ng armadong pakikibaka. Dapat nating parusahan ang pinakamasasahol na lumalabag sa

Napalaki natin ang kasapiang ng Partido sa buong bansa at napalalim ang ating pagkakau-gat sa hanay ng masang anakpawis na manggagawa at magsasaka.

karapatang-tao at nandarambong. Dapat tayong gumawa ng mga aksyon upang manlipol ng mga yunit at elemento ng kaaway. Ngunit dapat din tayong magsagawa ng mga hakbang para pagwatak-watakin ang kaaway tulad ng pagtarget lamang sa mga yunit at elemento ng AFP at PNP na loyalista ni Arroyo at di pagbira sa mga nagdedeklara at nagpapakitang sila ay kontra sa rehimeng Arroyo.

Dapat nating respetuhin ang mga karapatan ng mga upisyal at ordinaryong sundalo ng kaaway na sumusuko sa atin o wala na sa katayuan para lumaban. Kaugnay nito, dapat tayong tumalima sa mga saligang karapatang isinasaad ng Gabay sa Pagtatayo ng Gubyernong Bayan, sa magaan pagtrato sa mga bihag na sundalo ng kaaway alinsunod sa Mga Alituntunin sa Disiplina ng BHB, at sa naaayon-sabatas na pagtrato sa mga bihagdigma alinsunod sa Geneva Conventions.

Dapat paunlarin ng BHB ang gitnang subyugto ng estratehikong dependensiba sa pamamagitan ng pakikidigmang gerilya. Samantala, tinatanaw nito ang abanteng subyugto ng estratehikong dependensiba. Mararating sa tamang panahon ang yugto ng estratehikong pagkapatang, kung kailan regular na pakikidigmang makilos na ang magiging pangunahing anyo ng pakikidigma. Kapag naabot na natin ang lakas-tauhang 15,000 hanggang 20,000 na may malalakas na sandata, higit nating mailalarawan ang yugto ng estratehikong dependensiba at mga subyugto nito at mapaghahandaan ang estratehikong pagkapatang.

Matatayang relatibong mas maikli ang estratehikong pagkapatang kaysa estratehikong dependensiba, dahil sa panahong iyon ay ibayo nang tumaas ang kakayahan ng BHB na manlipol at maglansag ng mga pwersa ng kaaway at nakikini-kinita na ang estratehikong opensi-

ba. Gayunman, sakaling magkaroon ng dayuhang interbensyon o agresyong militar, dapat gawin ng mga rebolusyonaryong pwersa ang kailanganing mga pagbabago sa estratehiya at taktika.

Ngayon mismo, nag-iibayo ang interbensyong militar ng US sa Pilipinas. Tinatanaw ng BHB ang dakilang pagkakataong mabigyang-hustisya ang 1.5 milyong Pilipinong pinatay ng mga tropang Amerikano mula 1899 hanggang 1913 at ang di mabilang na mga biktima ng imperyalistang pandarambong. Gumagamit ang US ng napakaraming klase ng mapanlipol na armas upang patayin at baldahin ang mga kalaban nito. Kabilang dito ang Massive Ordnance Airblast Bombs (MOAB), *depleted uranium-tipped weapons*, *white phosphorus bombs*, at *cluster bombs*.ⁱⁱ Kailangang magagang mapag-aralan at matutunan natin kung paano mapipinsalaan ang mga tauhang militar ng US at makagagawa ng iba pang mga hakbang upang hindi maengganyo ang US na lalo pang mandambong sa Pilipinas.

Habang pinatitindi natin ang rebolusyonaryong armadong pakikibaka sa rehimeng Arroyo, dapat nating patuloy na isulong ang reporma sa lupa at pagtatayo ng baseng masa sa kanayunan. Dapat nating ipatupad ang reporma sa lupa at ang pagsasauli ng lupa sa masang magsasakang biktima ng pangangamkam ng lupa. Dapat tayong magtayo ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at mga organisasyong masa sa mas malawak na saklaw. Dapat nating tanawin ang panahon na magdurugtong-dugtong na ang mga larangang gerilya at magiging matatatag na baseng purok at pagdaka'y magdurugtong-dugtong naman ang matatatag na baseng purok at magiging mas malalawak na pinalayang purok.

Dapat nating walang puknat na paunlarin ang malawak na nagkakaisang prente upang ihiwalay at wasakin ang rehimeng Arroyo. Mapagkakaisa nito ang mga ligal na pwersa ng pambansa-demokratikong kilusan, ang mga konserbatibong partidong oposisyon at ang mga anti-Arroyong seksyon ng AFP at PNP para ibagsak ang rehimen. Kaalinsabay, dapat nating higit pang palakasin ang saligang alyansa ng mga manggagawa at magsasaka, ang progresibong alyansa ng masang anakpawis at petiburgesyang lunsod at ang patriyotikong alyansa ng mga progresibong pwersa at pambansang burgesya.

Sa konteksto ng The Hague Joint Declaration noong 1992 at mga sumunod pang kasunduan, nagkaisa ang GRP at NDFP na pag-usapan ang pagkakamit ng makatarungan at matagalang kapayapaan sa pamamagitan ng paglutas sa mga ugat ng armadong tunggalian at pagbubuo ng mga kumprehensibong kasunduan ukol sa mga batayang repormang panlipunan, pang-ekonomya at pampulitika. Paulit-ulit na tinitiyak ng NDFP sa GRP na posible ang tigil-putukan at alyansa kung magkakasundo silang kumprontahin ang dayuhan at pyudal na dominasyon.

Taliwas dito, sinisikap ng rehimeng Arroyo at mga imperyalistang amo nito na durugin ang rebolusyonaryong kilusan at piliting sumuko

Dapat mulat na gamitin nating gabay sa ating rebolusyonaryong praktika ang mga turo nina Marx, Engels, Lenin, Stalin at Mao.

ang NDFP sa pamamagitan ng bansag na “terorista” at pagpapatindi ng mga paglabag sa karapatang-tao, tulad ng pagdukot, pagtortur at pagpaslang sa mga upisyal ng mga grupong *party-list*, mga pari, mga tagapagtaguyod ng karapatang-tao, mga abugado at mamamahayag na pinaghihinalaan lamang na may ugnay sa rebolusyonaryong kilusan. Arogante ang rehimeng Arroyo sa pag-aakalang mapupuksa nga nito ang rebolusyonaryong kilusan sa pamamagitan ng pagsasanay at kagamitang militar ng US para sa mga tropang papet. Bilang tugon, inatasan ng Partido ang BHB na sagpangin ang inisya-tiba sa pamamagitan ng paglulunsad ng mga taktikal na opensiba laban sa napakaraming lantad na mahihinang bahagi ng kaaway.

Gayunman, sakaling magtagumpay ang malawak na nagkakaisang prente sa pagpapabagsak sa rehimeng Arroyo at kung may sapat na bilang ng mga patriyotiko at progresibo sa transisyunal na konseho ng gubyrno, bukas ang NDFP na ipagpatuloy ang pakikipagnegosasyong pangkapayapaan sa GRP at magpanukala ng tigil-putukan at alyansa sa layuning kumprontahin ang tatlong salot ng dayuhang monopolyo kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukrata kapitalismo.

Sa loob at labas ng malawak na nagkakaisang prente, dapat magpalakas pa ang ligal na demokratikong kilusang masa sa pakikibaka sa rehimeng Arroyo. Gayundin ang armadong rebolusyonaryong kilusan. Bibilis ang pagdami ng mga manggagawa at nakapag-aral na kabataang aanib sa BHB. Sa pamamagitan ng kilusang masa, dapat dumami pa sa bilis na higit kailanman sa nakaaraan ang mga aktibistang masa at mga Pulang mandirigma. Dapat silang marekrut sa Partido sa pinakamadaling panahon.

Kailangan natin ng daan-daan-libong kasapi ng Partido upang magampanan ang gahiganteng mga tungkulin ng rebolusyon. Dapat nating itayo ang mga sangay at grupo ng Partido sa mga pagawaan, li-nya ng transportasyon, baryo, plantasyon, organisasyong masa, institusyon at hukbong bayan. Mas maraming kadre at kasapi, mas epektibong mapamumunuan ng Partido ang rebolusyon.

Binigyang-diin natin ang pangangailangang ibagsak ang rehi-meng Arroyo. Upang makamit ito,

kailangan nating magpunyagi sa pagpukaw, pag-oorganisa at pag-papakilos sa malawak na masa ng sambayanan. Kapagdaka'y maka-pag-iipon tayo ng rebolusyona-ryong lakas para baguhin ang ma-lakolonyal at malapyudal na siste-ma. Hindi sapat na maibagsak ang rehimeng Arroyo. Dapat nating pagsikapan ang ganap na katupa-ran ng kahilingan ng sambayanan para sa pambansang paglaya at de-mokrasya laban sa imperyalismong US at mga lokal na nagsasa-mantalang uri.

Habang pinati-tindi natin ang rebolu-syonaryong armadong paki-kibaka sa rehi-meng Arroyo, dapat na-ting patuloy na isulong ang reporma sa lupa at pagtatayo ng baseng masa sa kanayunan.

*i*Ito ang iba't ibang mga dokumento na ibinibigay ng gubyrno sa ilalim ng Presidential Decree 27 (ang batas sa reporma sa lupa sa ilalim ni Marcos) at ng Comprehensive Agrarian Reform Law (CARL) na nagsisilbing katibayan ng pagli-pat ng pag-aari ng lupa sa mga magsasaka.

*ii*Ang mga ito'y pawang mga sandatang nagdudulot ng labis na kapinsalaan sa buhay at mga ari-arian. Ang pagba-bawal sa mga sandatang ito ay malaon nang ipinananawagan ng mga organisasyong makatao.

ANG

Bayan

Pahayagan ng Partido Komunista ng Pilipinas
Pinapatnubayan ng Marxismo-Leninismo-Maoismo

Espesyal na Isyu
Disyembre 26, 2005
www.philippinerevolution.org

Patuloy na paigtingin ang mga taktikal na opensiba sa buong bansa at ibayong palakasin ang lahat ng rebolusyonaryong pwersa

Komite Sentral
Partido Komunista ng Pilipinas

Buong kagalakan nating ipagdiwang ang ika-37 anibersaryo ng muling pagtatatag ng Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) sa gabay ng teorya ng Marxismo-Leninismo-Maoismo. Ipagbunyi natin ang mga tagumpay ng Partido sa pamumuno sa pakikibaka ng sambayanang Pilipino para sa pambansang paglaya at demokrasya laban sa imperyalismong US at mga

lokal na mapagsamantalang uring malalaking komprador at panginoong maylupa.

Batiin natin ang lahat ng kadre at kasapi ng ating Partido, lahat ng Pulang kumander at mandirigma ng Bagong Hukbong Bayan (BHB), lahat ng aktibista sa iba't ibang organisasyong masa, lahat ng magkakaalyadong pwersa sa National Democratic Front of the Philippines (NDFP), lahat ng tauhan ng mga organo ng kapangyarihang pampulitika at ang malawak na masa ng sambayanan sa pagpupunyagi at pagkagamit ng maniningning na tagumpay sa kasalukuyang bagong demokratikong rebolusyon laban sa dayuhang monopolyong kapitalismo, katutubong pyudalismo at burukratang kapitalismo.

Igawad natin ang pinakamataas na pagpupugay sa ating mga rebolusyonaryong martir at parangalan natin sila sa kanilang buongpusong paglilingkod sa sambayanan, mataas na diwa ng pagsasakripisyo at lahat ng ambag nila sa pagsusulong ng rebolusyonaryong pakikibaka. Inspirasyon natin sila para magkamit ng papalaking mga tagumpay. Patuloy nating paigtingin ang mga taktikal na opensiba sa buong bansa at ibayo pang palakasin ang lahat ng rebolusyonaryong pwersa.

May matagalang bisa ang Ikalawang Dakilang Kilusang Pagwawasto sa pagpapalakas ng Partido. Naiwasto natin ang mga suhetibistang kamaliang rebisyunista, empirisista at dogmatiko sa ideolohiya, ang "Kaliwa" at Kanang oportunistang pagka-

